

OBČINA VODICE

Kopitarjev glas

Osrednja prireditev na predvečer praznika

Francka Rozman

Prepletanje pesmi in poezije

Na predvečer našega kulturnega praznika je bila v dvorani Kulturnega doma Vodice osrednja prireditev, na kateri so sodelovali Mešani pevski zbor Biser, Godba Vodice in gostje iz Litije, Moški pevski zbor Lipa. S svojim žametnim glasom je prireditev vodil Matjaž Merljak. V svoj vezni tekst je vpletal kitice Prešernovih pesmi. V govoru župana se je prepletala misel o povezanosti vseh prijaznih ljudi s kulturo in umetnostjo, ki sta dobri naložbi, čeprav se rezultati pokažejo šele čez nekaj časa. Poudaril je ljubezen do materinega jezika in prizadevanje za njegovo ohranitev tudi v skupnosti evropskih narodov. Čestital je vsem občankam in občanom za kulturni praznik.

V duhu olimpijskega gesla "Pomembno je sodelovati, ne zmagati!" je množica približno sto naših občanov v jutranjih prazničnih urah zavzela hrib ob brunarici Sonček. Tako kot vedno je za razpoloženje na prireditvenem prostoru poskrbela vodiška godba, ki je za začetek zaigrala nekaj poskočnih melodij. Po uvodnem nagovoru župana Podborška, ki je z zadovoljstvom pozdravil združevanje športne dejavnosti s kulturo, se je začelo zares.

Tradicionalno tekmovanje na Krvavcu

Alenka Jereb

Veleslalom za pokal občine Vodice

Na tekmovalnem poligonu so se pomerili najprej otroci, sledili so mladinci, člani in veterani. Občina Vodice je k sodelovanju povabila tudi sosednje občine. Med drugim so se pomerili tudi občinski svetniki iz Vodic, Šenčurja in Cerkelj. Županske vrste pa je razredčila gripa, tako da sta v igri ostala samo dva, Tomaž Štebe iz Mengša in Brane Podboršek iz Vodic. Do razglasitve rezultatov je ostalo še dovolj časa za odlično smuko, medsebojno druženje, "kulturni dialog" in izmenjavo mnenj ter brisanje medsebojnih meja med posamezniki in različnimi lokalnimi skupnostmi, kar je tudi eno izmed sporočil kulturnega praznika.

Kulturni program z razglasitvijo najboljših smo dočakali na terasi s soncem obsijane brunarice Sonček z izobešeno slovensko in občinsko zastavo. Godba in MePZ Biser sta začela z Zdravljico, nadaljevala pa z venčkom njihovih uspešnic, ki razveselijo

um in srce. K veselemu razpoloženju je prispevalo še odlično vreme in dobro pripravljene proge, tako da lahko brez zadrege potrdimo, da je bilo letošnja prireditev zares nekaj posebnega. Zelo razveseljivo pa je dejstvo, da se je tekmovanja udeležilo kar 98 tekmovalcev, kar daje taki prireditvi še pomembnejši pečat.

O ustreznosti takšnega načina praznovanja smo vprašali tudi nekaj tekmovalcev.

Tomaž Štebe, župan občine Mengeš: To je zelo primeren način praznovanja, ki prikazuje, kako se izogniti suhoparnemu in rutinskemu pripravljanju proslav. Na tak način se da na prizorišče privabiti zelo veliko ljudi. Ideja o smučanju županov se

nadaljevanje na strani 27

Še veš, kako so govorili naši dedje?

 Alenka Jereb

Z vstopom v skupni evropski prostor smo hočeš, nočeš prisiljeni v boljše medsebojno komuniciranje, poslušanje, dogovarjanje, prilagajanje, izmenjavo izkušenj, spoznavanje različnih kultur, tradicij, navad, ... Hiter pretok informacij z enega konca sveta na drugega nam prinaša številne možnosti in spremembe. Kaj dobrega in slabega nam prinaša globalizacija? Mnenja med ljudmi se razhajajo, tako kot se razhajajo različni pogledi na svet. Odgovore na ta vprašanja bomo dobili šele čez vrsto let, ko bomo prešli to obdobje. Takrat bo stroka podala svoje mnenje in ponovno se bodo lahko porajala vprašanja; Kaj pa, če bi takrat...?

Mi pa smo si danes vzeli pravico razpravljati o slovenstvu, našem jeziku in kulturi. Želeli smo izvedeti, kako vi doživljate spreminjanje jezika skozi čas in prostor. Zanimalo nas je, kako posamezniki doživljate vdor tujk v naš kulturni prostor in kaj menite, kakšne posledice bo to imelo za obstoj našega jezika. Je to nujno zlo, ki se mu ne moremo izogniti ali bi se dalo temu tudi kako upreti? Prelistajte časopis in presenečeni boste, kako trezno razmišljajo tako starejši kot tudi mlajši prebivalci naše občine. Pripravili smo tudi obširno reportažo s počastitve slovenskega kulturnega praznika na Krvavcu. Kraljevski klub je skupaj z Občino Vodice in Godbo Vodice pripravil že tradicionalni veleslalom za pokal Občine Vodice. V goste so povabili tudi župane in svetnike sosednjih občin in tako dokazali, da medsebojno druženje lahko pomaga pri izmenjavi različnih mnenj in interesov zunaj občinskih meja. Kultura pa se ne dotika samo jezika, ampak tudi drugega ustvarjanja. Predstavljamo vam mladega ustvarjalca na likovnem področju, Andreja Potrča, ki si počasi in vztrajno odpira pot v svet umetnosti. Vsi, ki prebirate naše glasilo, poznate Andrejeve karikature, ki domiselno dopolnjujejo članke, mladi bralci pa se gotovo spominjate škratka Svita in njegovih pravljičnih junakov. Odslej bodo ti krasili stene novo sezidanega vrtca v Vodica, ki ga bodo kmalu napolnili otroški glasovi.

Občinska uprava vam pripravlja tudi nekaj zanimivega branja, poročamo pa tudi, o čem so se pogovarjali na zboru občanov v Utiku. Dijaki in študenti, ne prezrite članka o dohodnini! Koristne informacije vas čakajo na straneh Aktualno. Predstavljamo pa vam tudi zakonski par, ki na skupni življenjski poti vztraja že petdeset let.

Letošnje leto je res nekaj posebnega. Z roko v roki smo praznovali kulturni praznik, se spogledovali s pustom in premišljevali o zimi. Nam bo že končno tudi v dolinah natrosila sneg ali ga bomo morali poiskati v gorah? Res, da je letos radodarna z mrazom, pa saj se spodobi tako. Naj nas kar ščiplje v lica in nos in otrokom pordeči lica! Še sneg naj nam natrosi, pa bodo otroci žvižgali kot kosi. Da bi le žvižgali in se veselili in zimo za nos potegnili.

Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije pod zaporedno številko 462.

Izdajatelj: Občina Vodice, Kopitarjev trg 1, Vodice

Glasilo prejemajo vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

Izhaja mesečno v 1350 izvodih.

Odgovorna urednica: Alenka Jereb

Tisk: Tiskarna Univerze, Stanislav Kubelj s.p.

Datum natisa: februar 2005

Naslov uredništva: Kopitarjev trg 1, 1217 Vodice

Elektronski naslov uredništva: kopitar.vodice@siol.net, Javno občinsko glasilo

Kopitarjev glas na

medmrežju: www.vodice.si,

Slika na naslovnici: Janez Ziherl

Sporočilo bralcem

Odgovorna urednica si pridružuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov v skladu s prostorskimi

možnostmi. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa zakon. Pisma bralcev naj ne bodo daljša od ene tipkane strani oziroma naj vsebujejo največ 2000 računalniških znakov. Disket in neobjavljenih pisem ne vračamo.

Vsi prispevki morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja.

Vse prispevke sprejemamo do dvajsetega v mesecu.

Počastitev kulturnega praznika

Uvodnik:

Še veš, kako so govorili naši dedje?

Občinska uprava poročila:

Nadaljuje se gradnja kanalizacijskega omrežja, Letos naj bi začeli "kopati" tudi v Bukovici, Vzdrževalna dela na vodovodu vse pogostejša, Dolžnosti zavezancev za plačilo NUSZ, Občina Vodice zagotavlja izvajanje predšolske vzgoje predvsem s sredstvi iz občinskega proračuna

Aktualno:

Slovenski jezik, kdo bo tebe ljubil..., Pogajanja o postavitvi cestninskih postaj se nadaljujejo, Prihaja dohodnina!,

Intervju:

Sčasoma spoznaš, da o risanju potrebuješ veliko vedenja

Družbene dejavnosti:

Čedermac v Ljubljani, Škratek Svit, OŠ Vodice ponovno v Cerknem, Župan voščil še dvema devetdesetletnicama, Obiski v dežju,

Društva:

Občni zbor prostovoljnega gasilskega društva Vodice, Pridružite se nam v gasilskem domu, Prijateljsko srečanje članov Društva upokojencev Vodice starejših od 75 let, Obvestilo za člane DU Vodice, Strahovica na Krvavcu, Razpis ROCKAJADA 2005,

Kultura:

Ivanka in Ivan Talan že petdeset let na skupni poti, Pustna povorka 6. občin, Novoletni koncert Društva upokojencev Komenda v Vodica, h,

Spominjamo se:

Ustanovitev javne šole v Vodica, h

Vi sprašujete, župan in občinska uprava odgovarjata

Otroški kotic, ek

Zahvale / oglasi

Počastitev kulturnega praznika

Nadaljuje se gradnja kanalizacijskega omrežja

Miran Sirc, univ.dipl.org.

Pirčeva ulica v Vodica, h dobiva novo podobo

V osrednjem delu Vodic so znova zabrnili delovni stroji. Ugodne vremenske razmere so namreč omogočile, da je glavni izvajalec del Komunalna operativna d.d. že v januarju začel s celovito rekonstrukcijo Pirčeve ulice v Vodica, h (odsek od Vodiške do Brniške ceste, dolg približno 280 metrov). Kot v tistih, že obnovljenih ulicah v Vodica, h, bodo tudi na Pirčevi zgrajeni fekalna in meteorna kanalizacija, nov vodovod s hidrantnim omrežjem, plinovod, kanalizacija za elektrovo, de in KATV, javna razsvetljava, pa tudi cesta bo dobila novo prevleko. Sočasno bodo izvedeni hišni komunalni priključki do objektov ob glavni trasi. Gradbinci bodo dela izvajali etapno v krajših odsekih, kar bo občanom omogočalo čim manj moten dostop do objektov. Seveda pa računamo tudi na kanček potrpežljivosti in razumevanja v času gradnje.

S priklopom Pirčeve ulice na kanalizacijsko

omrežje bodo kapacitete sedanje čistilne naprave Vodice skorajda zapolnjene (pred kratkim smo sicer prejeli ugodne rezultate obratovalnega monitoringa za leto 2004 s strani akreditiranega laboratorija JP Vodovod-Kanalizacija d.o.o.). ČN Vodice ima nazivno velikost 600 populacijskih enot (PE), nanjo pa je že priključena večina objektov Kamniške in Vodiške ceste, Kocljeve in Nove ulice, ulice Ob šoli, Kopitarjevega trga ter nekaterih posameznih objektov iz drugih ulic. Brez dokončne rešitve vprašanja, kje in kdaj bomo začeli z gradnjo nove čistilne naprave, bo razvoj kanalizacijskega omrežja torej zamrl. Brez gradenj pa se bodo tudi sredstva zbrane republiške okoljske dajatve za onesnaževanje okolja zaradi odvajanja odpadnih voda (prej imenovane kot takse za obremenjevanje voda) zgolj prelivale v državni proračun, in ne več vračala v lokalno skupnost. Upajmo, da bodo s predvideno izdajo gradbenega dovoljenja ter pridobitvijo nepovratnih sredstev države za gradnjo ČN Skaručna te napovedi ostale neuresničene.

Letos naj bi začeli "kopati" tudi v Bukovici

Miran Sirc, univ.dipl.org.

Predstavitve projekta rekonstrukcije glavne ceste skozi Bukovico, Utik in del Kosez se je udeležilo lepo število občanov

Predpriprave na rekonstrukcijo glavne lokalne ceste skozi Bukovico do gasilskega doma v Kosezah tečejo že nekaj mesecev. Že lani v mesecu novembru so geodeti izvedli prvo informativno zakoličbo predvidene novi osi ceste ter njenega levega in desnega robu. Izkazalo se je, da prvoten projekt v nekaterih odsekih ni bil najbolje zamišljen. Projektanti so nato v postopku sprememb skušali projekt izboljšati. Gabarite vozišča in pločnika so nekoliko zmanjšali, avtobusna postajališča s predvidenim prostorom za čakalnice oz.

nadstreške so bila predstavljena na primerne lokacije, v določenih profilih se je popravil potek trase, trasa je bila prenešana na kataster (razvidnost poseganja v privatna zemljišča), usklajen je bil zbirnik komunalnih vodov. Konec januarja je bila trasa znova informativno zakoličena, 2. februarja pa smo občane, ki živijo ob glavni cesti, povabili na predstavitveni sestanek v dvorano v Utiku.

Projekt je bil razgrnjen od 16. ure dalje, tako da so se nekateri občani (lastniki zemljišč) do sestanka, ki je bil ob 18. uri, s projektanti še dodatno pogovorili in uskladili. Posveta se je udeležilo približno 40 krajanov. Župan Brane Podboršek je ob pomoči strokovne službe občinske uprave, Janeza Žnidaršiča, direktorja podjetja P.U.Z. d.o.o. Ljubljana (ki vodi projektiranje ter spremljajoča premoženjsko - pravna opravila) in odgovorne projektantke Cvetke Rappl, predstavil dosedanje aktivnosti ter predviden nadaljni načrt izvajanja zastavljenega projekta. Na trasi ceste je predvidena izgradnja meteorne in fekalne kanalizacije (ki pa do izgradnje povezovalnih kanalov in nove čistilne

naprave še ne bo obratovala). Obenem bo prišlo do obnovitve vodovodnega ter položitve plinovodnega omrežja, postavitve javne razsvetljave ter vgradnje kanalizacije za poznejše napeljave NN elektrike, telefona in kabelske televizije. Projekt predvideva minimalno širino dvosmerne ceste z enostranskim hodnikom za pešce (širine 1,25 m). Predvidena sta dva prometna pasova po 2,75 m, enostranski robni pas 30 cm in bankina do 50 cm. Ta profil ravno še omogoča srečevanje dveh tovornih vozil (pri omejitvi hitrosti 40 km/h). Gradnja se bo izvajala v več fazah v skladu z razpoložljivimi finančnimi sredstvi. Predvidoma naj bi celoten odsek (približno 1.600 m) uredili v treh letih, gradnjo pa nameravamo začeti že letos poleti (kar pa je odvisno tudi od pridobitve potrebnih upravnih dovoljenj). Že v tem mesecu bomo začeli s postopki odkupa potrebnih zemljišč za cesto. Na podlagi cenitvenega poročila bosta oblikovani enotni odkupni ceni (za stavbna in kmetijska zemljišča). Znatni delež kupnine bo poravnani takoj po sklenitvi kupoprodajne pogodbe, preostanek pa na osnovi sklenjenega aneksa ter pravnomočnega delilnega načrta po končanih delih.

V razpravi, ki je sledila, so bila nekatera vprašanja še podrobneje razložena. Na nekaterih kritičnih odsekih ceste se bo skušalo projektantske rešitve v okviru danih možnosti še malenkostno prilagoditi.

Na splošno je bilo zaznati izrazito pozitiven odnos občanov in podporo načrtovanim delom. Za župana in občinsko upravo pomeni to zavezo k čimbolj kakovostnemu izvajanju aktivnosti, občinskim svetnikom pa vzpodbudo, da bodo pri sprejemanju letošnjega proračuna projektu namenili potrebna finančna sredstva.

Vzdrževalna dela na vodovodu vse pogostejša

Miran Sirc, univ.dipl.org.

Vodovodni sistem v Vodicaх seveda še daleč ni idealen. Velik del okvar je posledica starih cevi, ki zaradi dotrajanosti in tudi povečanih obremenitev cest začnejo pokati in puščati. Vodovodni sistem je relativno star (tudi do 40 let), prejšnji upravljalci pa vzdrževalnih del oz. zamenjav cevovodov večinoma niso izvajali. Občina Vodice se trudi stanje čimbolj načrtno sanirati in vodovode rekonstruirati vsaj ob vseh večjih drugih posegih v cestna telesa. S sredstvi smo seveda omejeni, saj za področje vodooskrbe namenimo skoraj 15 odstotkov proračuna, prihodki iz tega naslova pa so bistveno nižji.

Tedenske intervencije na vodovodnem omrežju so na žalost postale že skoraj rutinske. Takšno stanje pa pomeni tudi

velike izgube pitne vode, ki postaja vse bolj pomembna surovina. Velikokrat se napaka na vodovodnem omrežju opazi šele čez čas, ko veliko vode že izteče, ali pa se napake na površju celo sploh ne opazijo. Pred dnevi smo tako odkrili počeno cev v Bukovici. Pri iskanju manjše okvare na vodovodu se je v bližnjem razvodnem jašku izkazalo, da je tam veliko večji problem. Razvodni jašek je bil zalit z vodo, med čiščenjem pa se je izkazalo, da voda dobesečno dere iz cevi. Naj povemo, da celotna sanacija jaška in odprava okvare v tem primeru stane več kot milijon tolarjev. Občane zato prosimo, da nam vse napake, ki jih opazijo, v čim krajšem času sporočijo na Režijski obrat Občine Vodice. Tudi na ta način se da preprečiti še večjo škodo in varčevati z dragoceno pitno vodo.

Dolžnosti zavezancev za plačilo NUSZ

Rado Čuk

S tem sestavkom želimo opozoriti zavezance za plačilo NUSZ, da je obveščanje o spremembi podatkov zavezujoče.

Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Odlok o NUSZ) v petem odstavku 16. člena (Uradno glasilo Občine Vodice št. 6/01) določa: "Lastnik ali drug neposredni uporabnik zemljišča, stavbe, dela stavbe ali drugega objekta je dolžan strokovni službi Občine Vodice sporočiti vsako spremembo podatkov, ki lahko vplivajo na odmero nadomestila, in sicer v tridesetih dneh od nastanka spremembe."

Pri vročanju odločb o odmeri NUSZ za leto 2004 je prišlo do večjega števila zavrženih pošiljk z obrazložitvijo: ni znan, ni dvignil, umrl ipd.

Razumljivo je, da se spremembe dogajajo, vendar pa je pomembno, da se sprememba namena rabe, sprememba zavezanca zaradi preselitve, prodaje, dedovanja ali kateregakoli drugega razloga pravočasno sporoči. Pomembna razloga sta vsaj dva.

Zgoraj navedeni odlok namreč v 18. členu pravi: "Zavezanec, ki je fizična oseba in ne ravna v skladu s 13. in 16. členom tega odloka, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo 60.000 tolarjev. Zavezanec, ki je pravna oseba in ne ravna v skladu s 13. in 16. členom tega odloka, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo 360.000 tolarjev. Za prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena se z denarno kaznijo 40.000 tolarjev kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe." Drug pomemben razlog pa so obresti, ki začnejo teči po preteku zakonitega roka za pritožbo, ne glede na to, da zavezanec pošiljke ni prevzel in se je na DURS vrnila kot "ni dvignil".

Občina ne želi posegati po skrajnih ukrepih, ampak zagotoviti odzivnost zavezancev, kar je tudi osnovni namen tega prispevka.

Uradne ure Občina Vodice

ponedeljek

10^h - 12^h

sreda

10^h - 12^h, 14^h - 17^h

petek

10^h - 12^h

Občina Vodice zagotavlja izvajanje predšolske vzgoje predvsem s sredstvi iz občinskega proračuna

Lilijana Djerko, univ. dipl. prof. sociologije in zgodovine

V Občini Vodice se tega dobro zavedamo, zato smo prizadevanja za kakovostno predšolsko vzgojo postavili med naše najpomembnejše cilje. Želimo namreč, da so naši otroci in mladina dobro vzgojeni, izobraženi in da jim že v rosnih mladosti podelimo kar se da dobro osnovo za njihovo nadaljnje izobraževanje. Le tako je mogoče dolgoročno zagotoviti, da bodo v naši občini bivali izobraženi ljudje, ki pa jim poleg tega tudi moralne in druge vrednote, ki se jim privzgojijo v dobršni meri tudi v predšolski vzgoji, ne bodo tuje.

Znano je, da Zakon o vrtcih določa, da večji del stroškov predšolske vzgoje krijejo tudi občine iz svojega proračuna. Od posamezne občine pa je odvisno, ali za predšolsko dejavnost zagotavlja le toliko, kolikor je po zakonu dolžna, ali pa zagotovi tudi kaj več sredstev. V Občini Vodice tej dejavnosti namenimo zelo veliko sredstev, več, kot nam jih narekuje zakon. Tako smo v preteklem koledarskem letu namenili 70.000.000,00 SIT za vzgojnine v Vrtcu Vodice, 14.000.000,00 SIT za vzgojnine za otroke, ki obiskujejo druge vrtce, in še 5.600.000,00 SIT za materialne stroške in najemnine prostorov za vrtec v Zapogah. Poleg tega smo vložili kar 250.000.000,00 SIT za izgradnjo novega vrtca v Vodicah. Z veseljem in ponosom ugotavljamo, da se v Vrtcu Vodice izvaja zelo kakovostna vzgoja, saj si strokovni kader in Občina Vodice vsak na svoj način prizadevata, da bi bila ta dejavnost na visoki ravni. Občina Vodice bo kot ustanoviteljica za to dejavnost tudi v prihodnje zagotavljala sredstva v svojem proračunu.

V mesecu januarju smo na podlagi oddanih vlog za znižano plačilo vrtca in prilog vlagateljev iz Občine Vodice ugotovili, da je bilo za koledarsko leto 2005 oddanih vlog za sprejem 144 otrok v

vrte. Od tega je 122 otrok v vrtcu Vodice, ostali pa obiskujejo druge vrtce. Poprečni dohodek na družinskega člana pri prosilcih je 99.743,00 SIT (poprečna bruto plača v RS je 253.200,00 SIT). Glede na poprečni dohodek na družinskega člana se določi tudi denarni znesek, ki ga morajo zagotoviti starši. Tako se prosilci razporedijo v devet plačilnih razredov: od razreda 0 do razreda 8. Višji je razred, višji je denarni prispevek staršev. V plačilnem razredu 0 je obiskovanje vrtca brezplačno, sem sodijo starši, ki prejema denarno socialno pomoč. Prosilci, ki so razporejeni v plačilni razred 8, pa plačujejo najvišje prispevke. Takšnih prosilcev je najmanj. Iz statističnih podatkov je razvidno, da je v Občini Vodice največ prosilcev umeščenih v prvi in drugi plačilni razred, kar pomeni, da je skoraj polovica otrok v teh dveh razredih. Ker so denarni prispevki staršev v teh dveh razredih razmeroma majhni, mora preostali znesek do polne cene vrtca plačati Občina Vodice. Poleg tega pa občina zagotavlja še sredstva za pokrivanje drugih stroškov in investicij.

Statistični pregled razvrščenosti otrok v razrede;

Plačilni razred	Število otrok v razredu
0	9
1	35
2	30
3	28
4	21
5	8
6	7
7	4
8	2

Danes se večina staršev odloča za vpis svojih predšolskih otrok v vrtec. Vzgoja doma ne more več nadomestiti organizirane oblike, ki postaja vedno bolj

Predšolska vzgoja ima pri vzgoji otrok prav poseben pomen. Predstavlja prvo organizirano stopnjo vzgoje in prvi pravi stik otrok s svojimi vrstniki in vzgojitelji. Zelo pomembno je, da si prizadevamo, da čim več otrokom omogočimo, da se že v zgodnjem otroštvu vključijo v predšolsko vzgojo.

strokovna in zahtevna. Seveda pa je slednja brez sodelovanja staršev in drugih družinskih članov nepopolna. Družbena skrb za najmlajše je novejši pojav in se kaže v dobro organiziranem sistemu predšolske vzgoje, ki zagotavlja kakovosten in pester program vzgoje v celotnem času bivanja otrok v vrtcu. Poleg tega zagotavlja enake možnosti za vse otroke, varno in primerno okolje, kakovostno igro in strokovno vzgojo, učenje in pridobivanje osnovnega znanja, ki je podlaga za poznejše izobraževanje. V vrtcu otrok navezuje tudi različne socialne stike in prevzema različne socialne vloge, druži se s svojimi vrstniki in pridobiva temeljne lastnosti za razvijanje socialnih stikov.

Obdobje, v katerem otrok preživlja večino svojega časa v vrtcu, predstavlja obdobje primarne socializacije. Zelo pomembno je, da je ta čim bolj kakovostna. Naši vzgojitelji so strokovno usposobljeni in vedo, kako je nujno, da vzgajajo skupino, upošteva individualnost in posebnost vsakega otroka posebej, da ohranijo kulturne in osebnostne razlikosti otrok, jih naučijo prijateljstva, nesebičnosti... Vsi ti dejavniki prispevajo k temu, da otrok pridobi visoko stopnjo socialne razvitosti, kar potem pozitivno vpliva na uspeh v šoli. Te lastnosti otrok pridobiva le v skupini, saj mora vedno upoštevati druge, se prilagajati, sodelovati, razvijati prijateljstvo, drugim dajati in tudi prejemati od drugih. Vsega tega se človek nauči v zgodnjem otroštvu, doma in v ustanovah.

Slovenski jezik, kdo bo tebe ljubil...

Francka Rozman

Zakon o javni rabi slovenščine že velja. Ta določa, da mora na vseh področjih javnega življenja govorno in pisno sporazumevanje potekati v slovenskem jeziku. V primeru kršitev zakon predvideva visoke denarne kazni.

V poplavi vsemogočih tujk, ki nas bombardirajo od vsepovsod, smo v februarju praznovali kulturni dan. Dan, ko se spomnimo na velikane našega slovenstva, ki so nam s pisano besedo ohranili naš jezik skozi stoletja. Kaj bo z njim v naslednjem stoletju? Bodo zanamci še govorili slovensko? Nas bo globalizacija posrkala vase in bomo pozabili na svoje korenine? Vse to se mi je pletlo po glavi, ko sem spraševala naše občane, kaj mislijo o vpletanju tujk v naš pogovorni in zapisani jezik. Preberite si njihova mnenja!

Gabrijela Cankar, 57 let

"Živi jeziki se ves čas spreminjajo. Tako se nekatere stare, dolgo uporabljane besede ne pojavljajo več v govoru. Najti jih je mogoče le še v literaturi. Ker se spreminja način življenja ljudi, se v jezik vnašajo vedno nove besede, ki poimenujejo te spremembe. Slovenski jezik je lep in besedno bogat.

Z vstopom Slovenije v Evropsko unijo je postal naš jezik enakovreden drugim jezikom članic te zveze. Upam, da bomo tudi v bodoče bogatili slovenski jezik z novimi besedami, ki pa ne bodo le prevzete tujke. Mislim, da je prihodnost jezika odvisna od nas vseh. Pri tem ima država s svojimi institucijami še zlasti veliko odgovornost. Najboljšo možnost za ohranjanje besedne pestrosti vidim v navajanju mladih na branje literature. Pomembna je tudi uporaba že obstoječih slovenskih izrazov, ki zvenijo lepše kot prepogosto uporabljane tujke."

KVALITETA

KAKOVOST

Marina Koželj, 15 let

"Danes smo mladi zelo izpostavljeni tujkam, ki vdirajo predvsem v našo govorico, se pravi v sleng. Mislim, da mladi uporabljamo preveč tujk, povzetih iz angleščine. Vsi jim preveč podlegamo, pozabljamo pa na materni jezik."

BODOČI

PRIHODNJI

Dane Jagodic, 55 let

"Tujke so prišle v slovenski jezik postopoma. Tako se sploh ne zavedamo, kdaj je katera prišla v naš pisni, pogovorni in medijski prostor. Velik del prebivalstva, posebno starejši ljudje, ki nimajo šol, ne morejo spremljati dela parlamenta, saj ne razumejo, kaj izvoljeni poslanci govorijo, o čem razpravljajo. S tujkami naj se sporazumevajo strokovno usposobljeni ljudje v svoji stroki, če se že ne znajo med seboj pogovarjati v slovenščini. Bojim se, da taki ljudje sploh ne upajo govoriti razumljivo ali pa ne poznajo več slovenskih besed in govorijo v tujkah zato, da drugi

ne bi posumili v njihovo usposobljenost. Govorimo, pišimo in se pogovarjamo med seboj v "kleni" slovenščini. Ne pozabimo na besede, ki so jih govorili naši starši. Bodimo ponosni na svoj jezik in slovenstvo. Čeprav smo vstopili v združbo z drugimi evropskimi narodi, se zavedajmo, da je Slovenija le ena: imejmo jo radi, spoštujemo in ohranimo jezik naših prednikov."

KOMAD

KOS

Aleš Pirc, 20 let

"Vpletanje tujk se mi zdi skrajno neprimerno, ker tujke izpodrivajo naše besede. Jezik je ena glavnih prvin kulture. S tujkami ga bomo uničili. Ker jih uporabljamo predvsem mladi, me skrbi, kaj bo čez 20 let, ko bomo starejši. Preveč se oziramo na zahod, v Ameriko, in menimo, da je tisto tam najboljše. Strinjam se, da bi v šole uvedli državljansko vzgojo, ki naj bi vzgajala pravilen odnos do naših zgodovinskih dejstev in ponos do domačega. Moja generacija se tega še malo zaveda, mlajši pa se tega sploh ne bodo več. Mi smo še peli slovenske pesmi,

ODBITI PROŠNJO

ZAVRNITI PROŠNJO

ko smo se učili igranja na kitaro, zato menim, da smo osveščeni. Na žalost tudi sam večkrat uporabljam tuje besede, pa se bom skušal temu čim bolj izogibati."

Rok Gregorc, 27 let

"Ne moti me vpletanje tujk v slovenski jezik, saj imajo tujke tudi drugi narodi. Jezik je živ, zato spreminjanje ni tako boleče. Moti pa me imenovanje naših ansamblov, trgovin in podjetij s tujimi imeni. Ne veš, ali je naše ali tuje. Prepričan pa sem, da slovenski jezik ne bo izginil."

SLUČAJ

NAKLJUČJE

Marinka Gregorc, 50 let

"Sem odločno proti tujkam. Tisti, ki jih pretirano uporabljajo, mislijo, da so bolj moderni in da bomo zaradi njih prej sprejeti v svetu. Ko greš mimo nekaterih trgovin, ne veš, kaj prodajajo, ker ti tuje ime nič ne pove o vsebini."

SEKIRATI SE

VZNEMIRJATI SE

Cirila Jeraj, 36 let

"Tujke v slovenski jezik vdirajo že nekaj sto let. Eden prvih, ki je besede tujega izvora dejansko zamenjeval s slovenskimi, je bil Hieronimus Megister, ki je v svojem slovarju iz leta 1592 zamenjal takrat pogosto rabljeno izvirno nemško besedo "špraha" s slovenskim "jezik". Pred nekaj leti smo prevzemali na stotine besed, ki jih danes pojmujejo kar za slovenske. Dejstvo je, da živimo v svetu, ki se

globalizira. Večina nas hoče v Evropo. Vseeno imamo radi Slovenijo. Po mojem mnenju s slovenjenjem povzročamo dvoje: naši otroci se bodo morali vse besede učiti, ko se bodo učili tujih jezikov. Hkrati pa Slovenci po svetu ne morejo več slediti tem besedam in so vse bolj odrezani od matice."

Jože Barle, 58 let

"Uveljavljene tujke so že v govoru. Če ni ustreznega izraza, uporabiš pač tujke. Tujih imen za podjetja, ansamble, trgovine ipd. ne bi smeli dovoliti. Čedalje manj nas je, zato je v poplavi tujk in tujcev možno izumrtje slovenščine in naroda."

TEKOM

SČASOMA

Anita Rahne, 17 let

"Slovenski jezik v javnosti izgublja svojo veljavo. Ko hodimo po nakupih, prebiramo lokalni časopis, gledamo televizijo, se pogovarjamo z vrstniki ali poslušamo govor starejših, opažam, da se slovenščina umika tujemu in da govor ali javni napis ni zanimiv, če ni začinjen s kakšno tujo besedo. Izstopajo podjetja, trgovine, restavracije ali gostilne, ki imajo neslovenska imena, kar zelo slabi slovenski jezik. Zato sklepam, da v Sloveniji raba slovenskega jezika močno upada. Vse

preveč se uporablja sleng, predvsem v pogovoru s prijatelji in vrstniki. Menim, da vsi premalo storimo za ohranjanje maternega jezika. Mladi ga slabimo s slengom, ostali pa s slabim poznavanjem njegovih pravil in rabo tujih besed."

Matjaž Rahne, 38 let

"V Sloveniji se v zadnjih letih vse pogosteje uporabljajo tuje besede in imena. Če pogledamo okoli sebe, opazimo, da le redke trgovine ali gostinski lokali še nosijo slovensko ime. Uporabo tujk gre verjetno pripisati prepričanju gostincev in trgovcev po boljši prepoznavnosti in s tem večjim številom gostov in kupcev. Komentiral bi še besedišče znanih voditeljev slovenskih zabavnih oddaj, ki zelo radi uporabljajo besedo O.K., kar se mi zdi povsem neprimerno. Glede na majhnost Slovenije in na ponosnost svojega jezika bi ga morali bolj poudarjati. Uporaba lepe slovenske besede v vsakdanjem življenju, v poslovnem in zabavnem svetu ne sme izumreti."

Urša Marenčič, 18 let

"Tujk je v današnjem času veliko: v časopisu, na televiziji itd. Nisem proti uporabi tistih tujk, ki se jim ne moremo izogniti in so nam vsem razumljive. Nekatere pa so precej zapletene. Zgodi se, da jih potem ne znamo pravilno uporabljati. Tudi mi mladi uporabljamo svoje "tujke" pri vsakdanjem pogovoru. Pretirana uporaba lahko tudi škodi, izpodriva slovenščino. Tega se včasih premalo zavedamo."

Pogajanja o postavitvi cestninskih postaj se nadaljujejo

 Alenka Jereb

Na Ministrstvu za promet so se v torek, 18. 1. 2005, predstavniki Skupnosti občin Slovenije (v nadaljevanju SOS) sestali z ministrom za promet mag. Janezom Božičem in njegovimi sodelavci. Med drugim so se v pogovoru dotaknili tudi problematike cestninjenja v Sloveniji. Minister je predstavil do sedaj sprejete odločitve v zvezi z obstoječim sistemom ter možnosti, ki se ponujajo v prihodnosti. Poudaril je, da je možna tudi uvedba vinjet v prehodnem obdobju, zato so Uradu za makroekonomske analize in razvoj zaupali nalogo, da preveri ekonomsko upravičenost takega cestninjenja. Povedal je, da se bo sam zavzemal za "free flow" sistem, ki mora biti pravičen za vse uporabnike avtocest v državi. Seveda pa bo uvedba te novosti zahtevala nove rešitve, kot so: spremembo obstoječe frekvence na 5,8 GHz, uvedbo avtomatske klasifikacije in spremembo zakonodaje predvsem v tistem delu, ki govori o izogibanju plačila. V letu 2006 bi po njegovem mnenju lahko začeli s postopnim elektronskim zapiranjem cestninskih postaj na priključkih iz skupine 5, med katere sodi tudi priključek v Vodicah. Predstavniki SOS so temu nasprotovali in opozorili, da je znesek za izgradnjo obeh cestninskih postaj v Lukovici in Krtini

samo nekoliko nižji od stroška za uvedbo prvega koraka "free flow" sistema (razlika v ceni je približno 70 milijonov). Ponovno so vztrajali, da se vse nadaljnje aktivnosti, povezane z izgradnjo petih novih cestninskih postaj, zamrznejo.

Na sestanku je prišlo do naslednjih uskladitev:

1. Ministrstvo za promet bo v sodelovanju s SOS do 20. februarja organiziralo posvet za vse občine in predstavilo strokovne podlage za uvedbo novega sistema cestninjenja v Sloveniji.
2. Vsi prisotni so se strinjali, da je nujno, da do novega sistema, ki mora biti v skladu z evropskimi predpisi, pride čim prej.
3. Problem dolenjskega kraka avtoceste (Ivančna Gorica) je poseben, zato zahteva posebne rešitve.
4. SOS bo v razpravi v Državnem zboru RS o letnem planu razvoja in obnov opozoril, da je leto 2006 leto uresničitve projekta.

Lahko rečemo, da pozdravljamo pripravljenost obeh strani za iskanje ustreznih rešitev. Vprašanje pa je, kako bodo ljudje sprejeli, če bo do izgradnje cestninskih postaj vendarle prišlo.

Prihaja dohodnina!

 Peter Černivec

Tudi za študente in dijake

Časi, ko smo študentje in dijaki razmišljali samo o tem, kako bomo denar zaslužili in pozneje zapravili, so minili. Veljati je namreč začela nova davčna zakonodaja, ki delo preko študentskih servisov izenačuje z drugim delom in dohodke od tega dela temu primerno obdavčuje. Poleg tega pa bo do marca 2006, brez izjem, tudi študentom potrebno oddati napoved o dohodnini.

Ni vse tako hudo, kot se zdi na prvi pogled. Vaši starši se že leta ubadajo z obrazci za dohodnino, zato vam bodo lahko brez težav pojasnili, kako se tej stvari streže. Drži, da boste sedaj zaslužili manj denarja, a študentski servisi pravijo, da bo po ocenah vlade več kot 90 odstotkov vseh dijakov in študentov dobilo med letom plačano akontacijo dohodnine v celoti ali delno povrnjeno.

Da pa ne boste po nepotrebnem in zaradi nevednosti državi dejali dodatnega denarja, pa si nujno preberite naslednje vrstice in jih, če se le da, upoštevajte.

V dohodninsko osnovo se štejejo vsi obdavčljivi dohodki dijaka ali študenta. To so poleg dela prek študentskega servisa tudi avtorski honorarji, pokojnine, dividende...

Izvezeti so le tisti dohodki, ki so v zakonu izrecno izvezeti ali oproščeni dohodnine (npr. štipendije). Dohodninsko osnovo pa lahko znižamo na več načinov.

Tisti, ki delate preko študentskega servisa, ste upravičeni do posebne osebne olajšave v višini 1.200.000 SIT, če imate status dijaka ali študenta in če vaši dohodki ne bodo presegli 1,6 milijona tolarjev v letu 2005. Ta olajšava se priznava do dopolnjenega 26. leta starosti. Prizna se tudi študentu, ki je starejši od 26 let, če se vpiše na študij do 26. leta starosti, in sicer za dodiplomski študij za dobo največ šest let in za podiplomski študij za največ štiri leta od dneva vpisa.

Akontacija dohodnine, ki jo bodo upravičenci po koncu koledarskega leta lahko zahtevali nazaj, se bo obračunavala po dveh stopnjah. Če bo znesek na napotnici do vključno 74.000 SIT, bo akontacija 12,5%, za višje zneske pa bo takšna, kot je za druge dohodke iz pogodbenega razmerja, torej 25%. Primer: če zaslužiš 74.000 SIT, bo tvoj dejanski zaslužek 65.675 SIT, če pa 74.001 SIT, pa bo tvoj dejanski zaslužek 57.350 SIT, ostalo dobi država. Če bo dohodek študenta letno znašal 1,6 milijona tolarjev, bo njegova davčna obveznost znašala 24.000 SIT in neto prejemek se bo zmanjšal za 1,5%.

Dijaku oz. študentu se lahko prizna zmanjšanje letne dohodninske osnove v višini 564.400 SIT pod pogojem, da ga starši v svoji napovedi dohodnine ne uveljavljajo kot olajšavo. Če starši študenta ali dijaka uveljavijo v svoji dohodninski napovedi kot vzdrževanega člana (o tem se pozanimajte pri svojih starših), študent oziroma dijak izgubi splošno olajšavo.

Če ponovimo! Pazi, da na eno napotnico ne bo šlo več kot 74.000 SIT, tako bo tvoj dohodek obdavčen po nižji davčni stopnji (12,5%) in ne po višji (25%). Pazi, da tvoj letni dohodek ne bo presegal 1,6 milijona tolarjev, saj le tako lahko uveljaviš splošno davčno olajšavo v višini 1,2 milijona tolarjev. In ne pozabi shraniti vsakega računa za plačilo izobraževanja (tudi tečajev), za nakup programske opreme, učbenikov in druge strokovne literature, za šolnine, priklop interneta in še kaj. Ti računi ti bodo marca 2006 pomagali, da ti bo država denar, ki ti ga bo do konca leta jemala, vrnila.

Čedermac v Ljubljani

Jezik se nenehno spreminja skozi čas in prostor. Spreminjamo ga ljudje, ki se stalno prilagajamo sodobnim načinom življenja. Kaj nam prinaša globalizacija, ki s seboj nosi tudi vdor tujk v naš kulturni prostor? Bo prinesla pozitivne ali negativne spremembe? Razmišljanje smo prepustili osmošolcem, ki so kaplana Martina Čedermaca pospremili v našo sedanost. Kako se je čudil spremembam in se spraševal o smiselnosti boja naših dedov in pradedov za slovensko besedo, si preberite v naslednjih razmišljanjih.

Zadovoljen s svojo pridigo sem se umaknil v svojo skromno hišico, ki ni stala daleč od moje cerkve. Premišljeval sem, ali je bila moja poteza pravilna. Za moje dejanje bodo kmalu izvedeli Italijani. A žrtve morajo biti sprejete! Za jezik, ki ga je govorila moja mati, bom tvegala svojo službo. Bog ve, da sem mu zvest!

Tedaj se mi je prikazala luč. Bleščeča svetloba je napolnila cel prostor in globok, močan glas je spregovoril:

"Martin, odpeljal ta bom v prihodnost!"

Znašel sem se na neznanem kraju. Pogledal sem na levo in zagledal Prešernov spomenik. Oseba, ki je zaradi svetlobe nisem videl, me je odpeljala v prihodnost! Zagledal sem nekega zavaljenega fantiča. Povedal mi je, da mu je ime David. Vprašal sem ga: "Katerega leta smo?"

"Gospod, ali ste padli z lune?" me je na zloben način vprašal.

A ker sem župnik, sem raje potrpežljiv in ga nisem udaril.

"Smo v letu 2004, zakaj vprašate?" je nadaljeval, ko je opazil, da se ne šalim.

"Ime mi je Martin Čedermac in prišel sem si ogledat prihodnost našega naroda!" sem mu odgovoril.

"Ta narod propada!" mi je povedal.

S prstom je pokazal po Ljubljani in izginil.

Imel je prav. Povsod sami napisi v angleščini in nemščini. Po slovensko je bila zapisana samo beseda "Sladolek", pa še ta je imela pravopisno napako. Ali je za to umrl moj oče? Moj bratranec? Prestregel sem pogovor dveh mladih oseb.

Bil je poln kletvic in konec vsake izrečene povedi se je glasil "stari". Meni se ni zdel star. Naša domovina propada! Za ta jezik so umirali moji predniki. Po teh besedah sem še enkrat zagledal svetlobo in se spet znašel v svoji koči.

Po tem dogodku sem zbolel. In to hudo. Psihično sem bil na dnu. Ko sem ozdravel, sem se upokojil. Boj za ta jezik ni imel več smisla.

David Čech

Sedim na vlaku in gledam pokrajino. Tako zelo se je spremenila. Gozdove in travnike so zamenjala mesta. Na cestah je mnogo avtomobilov in avtobusov. Vendar je ponekod pokrajina še vedno tako lepa, kot je bila.

Aha, vlak se ustavlja, prispeli smo v Ljubljano. Iz Vrsnika sem je kar dolga pot. Kako veliko ljudi je tukaj. In koliko različnih reklamnih napisov. No, ura je že pozna, moram pohiteti, da pravočasno pridem do svojega hotela.

"Prosim?" me vpraša vratar, ko vstopim skozi vrata. Ko mu povem, da bi rad sobo, se moram vpisati in počakati, da mi da ključ. Medtem se razgledujem. Na pultu opazim ploščico, na kateri piše "Dobrodošli!" Spodaj je še množica tujih jezikov, od katerih prepoznam samo italijanščino. Le zakaj so tukaj? V Ljubljani vendar živijo Slovenci, ne pa Italijani in ljudje ostalih narodnosti. Le kaj se godi? Ko po tem vprašam vratarja, se mi zasmeji in potrka s prstom po glavi.

No, ključ sem pa le dobil. Jaz, Martin Čedrmac iz Vrsnika v Beneški Sloveniji, tukaj v Ljubljani. Kar malo žal mi je, da sem sploh prišel. Vse je drugače. Vse se je spremenilo. Kar naenkrat zelo pogrešam svoj dom. Le kaj počne Katina? Zdaj najbrž kuha večerjo. Ko sem naslednje jutro vstal, se mi je svet zdel lepši. Odločil sem se, da si ogledam Ljubljano. Ko sem stopil skozi vrata, zagledam žensko, ki kaže ljudem mestne znamenitosti. Najprej v slovenskem, potem pa še v nekem drugem tujem jeziku. Zakaj Slovenci sedaj govorijo še druge jezike, so mar pozabili na svoj materni jezik? Le kaj se godi? Le kje so tisti časi, ko so se Slovenci upirali, se borili za svoj jezik, za svojo domovino. Še se spomnim, kako sem odšel do škofa, ki mi je uničil vsakršno upanje, da se bodo stari časi vrnili. Zdaj pa Slovenci prostovoljno govorijo tuje jezike. "Ste se izgubili?" me vpraša neka stara gospa. "Ne, vendar pa prihajam iz daljnega kraja in ne morem razumeti, zakaj tukaj govorijo toliko tujih jezikov," odgovorim. "Ja, časi so se spremenili. Zdaj je pomembno, da govoriš tuj jezik, da se lahko sporazumevaš s tujci," mi pove. A to se torej godi, zahvalim se ji in se hitro poslovim. Zdaj je torej pomembno znati tuje jezike. Lažje mi je pri srcu, zdaj ko vem, da so Slovenci še vedno Slovenci in da pojejo kot slavci, ne pa žvižgajo kot kosi, pa čeprav so slavci. Pomirjen sem. Vendar pa se bom zdaj raje odpravil domov. Pogrešam svoj dom. Rad imam Slovenijo in upam, da tudi ostali Slovenci čutijo tako. Kajti nihče ne ljubi domovine zato, ker je velika, temveč zato, ker je njegova. In vesel sem, da je Slovenci zaradi tega ne zapuščajo, temveč se samo prilagodijo ostalemu svetu.

Špela Ribnikar

"Ne morem verjeti," si pravi Martin Čedrmac, ko stoji pred diskoteko Fun Factory. "Že ime ni slovensko," si misli. "Bolje, da grem pogledat noter, čeprav je zelo glasna glasba." Martin Čedrmac gre in vstopi v diskoteko. Kar naenkrat obstane in zre v lepo, a čudno oblečene ljudi. Ne more verjeti svojim očem. Ljudje se zabavajo in plešejo na tujo glasbo. "Neverjetno," si misli, a se odpravi do mladega fanta. Reče mu: "Poslušaj, kaj se vam je zmešalo, da plešete na tako noro in tujo glasbo? Kaj pa slovenska glasba?" Nakar mu fant odgovori: "Spelji se, stari. Saj ne veš, kaj je dobra muska." "Muska? Kaj je to?" se vpraša Čedrmac in se odpravi na pijačo. "Kakšen drink boš?" ga vpraša natak. Čedrmac domneva, da to pomeni pijača in mu odgovori: "Cviček". Natak odgovori v smehu: "Kaj je pa s tabo? Tu ne strežemo cvička. Lahko pa ti postrežem z dobrim kanadskim viskijem." Čedrmac v jezi vstane in se začne odpravljati. Ko pride ven, si misli vsemogoče: "Najprej tuje ime, tuja glasba, sedaj pa še tuja pijača. Grem jaz v vodiško faro. Mogoče bom pa tam dobil kozarček dobrega slovenskega cvička." Ko prispe tja, pozvoni pri duhovniku. Duhovnik odpre, ga spusti noter. Nato pa se vso noč pogovarjata, kako je Martin Čedrmac razočaran nad nami, Slovenci.

Jure Podboršek

Škratek Svit

Škratek Svit

Te dni sem zaključil z barvanjem, sedaj postavljam omare, koticke, garderobe... Včasih škratje ponagajamo, včasih pa jo kdo malo zagode nam in delo ni tako hitro opravljeno.

Najmlajših sem se zelo razveselil. Zapeli so in povedali, kako se veselijo novega vrtca. Še dobro, da je bil prisoten tudi župan in tako slišal, kaj vse si želijo najmlajši. Jaz sem zapisal, otroci pa so županu svoje želje narisali ... Obiskati bom moral še veliko trgovin. Nasvidenje, vidite me v novem vrtcu.

V torek, 18. januarja so me v vrteu obiskali otroci. Prišli so pogledat svoj novi vrtec; ŠKRATEK SVIT VODICE.

OŠ Vodice ponovno v Cerknem

Sonja Kimovec, vodja ekipe

Tudi letos smo se udeležili področnega tekmovanja v veleslalomu in deskanju. 28. januarja 2005 smo se odpeljali v ledeno mrzlo Cerkno.

Našo šolo smo uspešno predstavili tako po številčni udeležbi kot po uspehih. Dosegli smo lepe uspehe, kljub temu da smo imeli najmlajšo ekipo. V veleslalomu se je preizkusilo 21 učencev, v deskanju en sam.

Rezultati:

VELESALOM

Učenke (letnik 92 in mlajše)

1. mesto	Nina Burja (letnik 94)
4. mesto	Anja Ovičaj (letnik 94)
6. mesto	Maja Kimovec (letnik 92)

Učenci (letnik 92 in mlajši)

3. mesto	Primož Marinčič (letnik 93)
6. mesto	Matic Ovičaj (letnik 93)

DESKANJE

Učenci (letnik 90 in mlajši)

4. mesto	Andrej Marinčič (letnik 94)

Učenci naše šole (letnik 92 in mlajši) so se ekipno uvrstili na 1. mesto.

Čestitam vsem tekmovalcem za uspešno odpeljane vožnje in dosežene rezultate. Čestitke tudi mami Nataši in mami Sneži, ki sta kot predtekmovalki odpeljali zanimivo vožnjo.

Vsem staršem, ki so nam pomagali pri prevozu otrok in pri organizaciji, se prav tako lepo zahvaljujem. Tekmovalcev je vedno več. Učenci so željni novih znanj in novih izkušenj. Z nekaj predhodnimi treningi, s pomočjo občine seveda, bi bili uspehi naših otrok še boljši, saj bomo drugo leto večji in starejši.

Župan voščil še dvema devetdesetletnicama

Alenka Jereb

prihodnost. Moč ji dajejo vnuki, posebno Primož in Simon, ki ju mama lahko vsakodnevno spremlja pri njunem odraščanju. Pravi, da je najbolj vesela, ker se sama še lahko, pa čeprav s hodalom, premika po hiši. Vsako jutro se sprehodi po hodniku, se ozre proti Šmarni gori in preveri, kakšno bo vreme. Ko smo ji zaupali, da bomo obiskali še Černetovo mamo, nam je naročila, naj jo lepo pozdravimo in ji povemo, da jo pozdravlja Jernejeva Ivanka z Golega, tako kot so jo včasih klicali.

K **Ivanki Čebulj**, Černetovi Ivani, ki je pred osmimi leti še živela v Vesci, pa smo se morali odpeljati prav do Orehovelj pri Predosljah. Zaradi rahlega zdravja ne more več živeti v samostojnem gospodinjstvu, zato zanjo skrbi sin Tone z družino. Snaha Zora nam je zaupala, da se mama razveseli vsakega obiska. Sede nas je pričakala v dnevni sobi, saj ne more več hoditi in zelo težko govori, pa tudi sluh ji ne služi tako, kot ji je včasih. Topel stisk roke in rahel nasmeh sta pričala, da smo bili dobrodošli, čeprav je mama bolj poslušala kot govorila. Ko ji je župan izročil pozdrave od njene sošolke Jernejeve Ivanke, se ji je razjasnil obraz in prepričana sem, da smo ji polepšali dan. Ker mami Ivani peša tudi spomin, je potrebna še posebne nege. Ko je pokonci, pravijo, da zelo rada lista po časopisih, čeprav ne more več brati. Večkrat dnevno se uleže in počiva in tako ji življenje mirno teče ob skrbni negi domačih.

Najprej smo se odpravili v Koseze, kjer jesen svojega življenja preživlja **Ivanka Mušič**. Skupaj z najmlajšim sinom Jožetom in njegovo družino živi pod isto streho in pravi, da ji je prav lepo. Nič ji ne manjka, le škoda, da je noge ne držijo pokonci in si mora zato pri hoji pomagati s hodalom. Tudi vid ji je opešal, tako da na more brati časopisov in ne gledati televizije. "Malo pa le moram vedeti, kam in kako se svet vrti, zato pa toliko raje poslušam radio," je dejala Martinkova mama. Ko ji je župan zaupal, od kod izvirajo njegove korenine, je z veseljem ugotovila, da je poznala njegovo staro mamo Katarino in že je obujala spomine na mladostne dni. Čeprav je tega že davno, pa so spomini še živi, kot da se je vse ravnokar zgodilo. Pravi, da so bili močni, utrjeni, morali so poprijeti za vsako delo, kljub temu pa je bilo lepo. Z vsem spoštovanjem goji spomin na svojega moža, ki ga je pokopala pred dvajsetimi leti, hkrati pa z veseljem zre v

Po novem letu je župan Brane Podboršek obiskal še dve devetdesetletnici. Obe Ivanki, ena živi v Kosezah, druga v Orehovljah, sta se razveselili obiska, zato sta bila tudi ti srečanja pristrčni in sta minili v obujanju spominov na mladostne dni.

Obiski v dežju

Ponedeljek, 27. 12. 2004

*Novo leto že na vrata trka,
narava pa je mrka,
tradicijo staro je spremenila,
z vremenom v napačno smer krenila.*

*Iz oblakov se ne vrtinčijo snežinke
bele,
da pokrajino z odejo mehko bi odele.
Oblaki črni pod obokom plavajo,
vse pod seboj z vodenimi slapovi
namakajo.*

*Le kdo bi brez velike nuje
iz varnega zavetja stopil na plan?
Slabemu vremenu navkljub
se je na obiske odpravil naš prijazni
gospod župan.*

*Obiskal je starejše občane
z vsemi nadlogami obdane.
Pozdravil nas je s prijazno besedo,
prožil toplo dlan,
kar starostniki pogrešamo vsak dan.*

*Bodril nas je, naj z upanjem
in z mero dobre volje
pričakamo, da posije zlato sonce,
pa zopet bo počutje bolje.*

*Hvala gospe, ki je z županom
nosila darila,
gospe Alenki, ki je nekaj pisala,
in mlademu fotografu.*

Ana Brank

Sčasoma spoznaš, da o risanju potrebuješ veliko vedenja

Alenka Jereb

Ste ga prepoznali? Marsikdo se bo ta trenutek nasmehnil in si mislil: "Kaj sploh sprašuje? Saj to je vendar Potrčev Andrej, znan po svojih portretih, ki so nekaj posebnega, stripih, ilustracijah slikanic ter karikaturah!" Res je, fant s slike, s kozjo bradico, ni nihče drug kot avtor pravljичnega junaka Škratka Svita. Ni samo dober risar, je zelo odkrit in zanimiv sogovornik, ki uživa tudi v prebiranju knjig, predvsem pa v opazovanju narave. Svojo ustvarjalno moč črpa iz intenzivnega in tankočutnega dožemanje sveta, v katerem ni prostora za puhle besede in plehke govorice.

konča, vedno se porajajo nove dileme in področja raziskovanja.

Kje si se učil risarskih tehnik?

Tehnike risanja sem se najprej učil v šoli. Osnovna znanja sem dobil pri učiteljih Božu Flajšmanu in Vojku Bizantu. Največ mi je dala oblikovna šola. Pri umetnostni zgodovini sem spoznaval umetnike, kot so Rubbens, Michelangelo, Leonardo da Vinci,... Razčlenjevali smo slike, spoznavali različne likovne zvrsti, obdobja. Večina ljudi pozna in občuduje le slike, ne ve pa, da je največ dela v pripravi, ko umetnik skicira. Na fakulteto nisem šel, ker se mi zdi, da tam preveč oblikujejo človeka,

Prvih otroških let se skoraj ne spomnimo, zapomnimo si le tisto, kar nas je resnično razveselilo ali pa šokiralo. Do kod seže tvoj spomin? Se še spominjaš, kdaj si prvič posegel po svinčnikih in barvicah in ustvaril svojo umetnino?

Vem, da že od nekdaj rad rišem. Pazila me je stara mama in pri njej sem ustvarjal svoje prve risbe. Že kot majhnega so me zaposlili tako, da so mi dali papir in svinčnik in me prepustili mojemu opazovanju in ustvarjanju. Prvi stik z umetnostjo sem skušal v skaruški cerkvi, kjer sem opazoval freske Franca Jelovška, čeprav takrat še nisem vedel zanj. Oblike in linije podob na stropu so me popolnoma prevzele. Po pripovedovanju sem zelo dobro risal, čeprav takrat sam nisem imel takega občutka. Prvič sem se tega zavedal ob vpisu v šolo, ko sem moral pri socialni delavki narisati sliko. V roke sem vzel barvice in začel risati jelene. Takrat mi je socialna delavka rekla, da ne bi nikoli verjela, da sem to sam narisal, če se ne bi prepričala na lastne oči.

Torej si se ljubezni do risanja zapisal že v otroštvu?

Lahko bi tako rekli, čeprav moram priznati, da sem imel v osnovni šoli tudi druge želje. Med drugim sem hotel postati tudi policist in pilot. Pozneje, v osmem razredu, pa niti pomisliti nisem hotel na kaj drugega kot na risanje. Zato sem se vpisal na srednjo oblikovno šolo in jo tudi uspešno končal. Sprva smo risali samo po programu.

Uporabljali smo svinčnik, barvice, pozneje pa tuš in oglje. Počasi sem spoznal, da potrebujem še druga znanja. Dober risar mora poznati anatomijo, okostje, mišice,... Veliko sem opazoval in nastopilo je obdobje intenzivnega zaznavanja sveta. Opazoval sem barve, svetlobo, gibanje in to me je tako prevzelo, da sem tudi govoril manj kot ponavadi. Sčasoma spoznaš, da o risanju potrebuješ veliko vedenja. Ta zgodba se nikoli ne

Sčasoma spoznaš, da o risanju potrebuješ veliko vedenja.

Ta zgodba se nikoli ne konča, vedno se porajajo nove dileme in področja raziskovanja.

profesorji svoje frustracije zlivajo na študente in jim uničujejo veselje do ustvarjalnosti. Pravijo, da je bila včasih zelo dobra Praška univerza, kjer so bili profesorji svojim študentom le mentorji in usmerjevalci. Hočem imeti svojo kreativnost, zato sem popolnoma zadovoljen s svojim poklicem. Imel sem srečo, saj sem po končani šoli zelo hitro dobil delo pri svojem vzorniku Igorju Ribiču. Veliko ljudi mi ne verjame, da nimam fakultetne izobrazbe.

Mislim, da ljudje vse preveč cenijo nazive in ocenjujejo človeka po njih, ne pa po tem, kaj znajo in kaj so.

Katere risarske materiale uporabljaš in kako le ti vplivajo na kakovost in izraznost risbe?

Uporabljam navaden bel papir, ker ta največ prenese in navaden lesen svinčnik HB proti B. V službi rišem še s suhimi barvicami, akrili, tušem in kombinacijo teh. V 21. stoletju se ogromno uporablja računalniška obdelava.

Kdaj si se najprej začel ukvarjati s stripom? Si imel kakšnega vzornika?

Po pripovedovanju sosedu Bogdana, sam se tega ne spomnim, sem prvi strip narisal o kavbojcih in Indijancih. Pozneje sem prebral vse stripe, ki so bili na voljo. Moj vzornik je bil Miki Muster in njegovi junaki Zvitorepec, Trdonja in Lakotnik. Med moje vzornike sodijo tudi Walt Disney, Božo Kos in Ivo Ribič. Pri dvanajstih letih sam prebiral Politika in Zabavnik, v katerem je bil objavljen strip Dolfe Struna. Vse stripe sem izrezal in jih zbiral v posebni mapi. To so bili moji prvi začetki spogledovanja s stripom. V srednji šoli sem spoznal Billa Wattersona. V stripu Calvin and Hobbes sem dojel, kako se otrok lahko indentificira z živalsko podobo. Po 20. letu sem prebral še mnogo stripov, od vseh pa je name najbolj vplival Hermann Jeremiah in Sarajevo tango, ki ima veliko sporočilno vrednost. Govori o vojni v Sarajevu.

Kje dobiš ideje za pravljične junake? So plod tvoje domišljije ali kako drugače?

To je odvisno predvsem od naročila oziroma namena. Včasih se poraja ideja sama od sebe. Najprej izberem junaka, nato ga še poimenujem. Moje glavno vodilo je biti inovativen, biti drugačen, takšen kot ni bil še nihče. Ustvarjati želim predvsem tako, da je ilustracija všeč otrokom.

Ilustriraš tudi otroške revije. Kdo je bil prvi pravljični junak, ki si ga obudil v življenje?

Moje prvo delo, ki sem ga delal za objavo, je bil Velecirkus Argo pisatelja Ferija Lainščka. Druga večja stvar je bila leta 1999 slovenski literarni natečaj Moja prva basen, pri katerem sva s sodelavcem risala barvne ilustracije. Sledile so še druge ilustracije knjig, ilustriram pa tudi v reviji Trobentica, ki je namenjena najmlajšim.

Kje si dobil idejo za Škratka Svita? Je ta že nastala pred sodelovanjem z našim glasilom ali je bil prav to izziv za oživitve novega pravljičnega junaka?

Ko mi je bilo ponujeno sodelovanje, sem za mlajše bralce izbral strip. Neizbežno je bilo, da morajo nastopati v stripu živali, da se mora dogajati v gozdu (saj imamo v naši občini veliko zelenja) in da glavni junak ne sme biti ne žival in ne človek, torej mora biti škrat, ki je tudi povezan z našimi kraji. Včasih so ljudje verjeli, da je škrat prijazen, da pa postavlja tudi prepreke, ki jih moraš premagati, če se hočeš iz tega kaj naučiti. Škratovo ime pa izvira iz starega slovenskega pregovora "Rana ura, zlata ura." Zjutraj se dela svit, zato naj bo to njegovo ime.

Škratek Svit je počlovečena podoba izmišljenega bitja, ki ga spremljajo še drugi pravljični junaki z določenimi lastnostmi. Ti je lažje ustvarjati živalske kot človeške podobe? Jih povezuješ s človeškim življenjem?

Gotovo je lažje. Otroci si določene osebnosti veliko lažje predstavljajo prek živalske podobe, ker jim je bližja. Vse človeške lastnosti otrok lažje poveže in jih pripiše živalim (medvedi so neustrašni, lisice zvite, volkovi zlobni,...). Otroci že iz same slike pred razlago odraslega prepoznajo značaj posamezne živali. Končno sporočilo slikanice je otroku predstavljeno na blažji način, če so glavne osebe živali in ne ljudje.

Na zadnji decembrski seji so svetniki sprejeli preimenovanje vrtca Vodice v vrtec Škratek Svit Vodice. Kaj ti pomeni to priznanje?

Meni je pokazatelj, da sem na pravi poti in da je tudi drugim všeč tisto, kar delam. Upam, da bo všeč tudi otrokom. Vesel bom, če bo to prispevalo k boljšemu počutju otrok v vrtcu prav zaradi risb pravljičnih junakov in Svita, ki bodo krasile stene njihovih učilnic.

Ob odprtju vrtca za najmlajše pripravljate še eno presenečenje. Nam ga zaupaš?

Izšla bo pobarvanka. V prejšnji številki ste lahko

videli njen delček. Prikazala bo, kako je nastajal vrtec, kako so se živali trudile, da je nastal ta skupen domek. V vrtcu bo šest skupinic otrok, ki se bodo imenovali po Svitkovih sopotnikih: zajčku Puhku, medvedu Medosnedu, mucku, miški, zmajčku in lisici. Svitek bo pa njihov šef. Pravijo, da življenje ni pravljična, iz tega pa

Mislim, da ljudje vse preveč cenijo nazive in ocenjujejo človeka po njih, ne pa po tem, kaj znajo in kaj so.

izhaja tudi slogan pobarvanke - za pravljično otroštvo. Mogoče pa bo to postal slogan otrok.

Vrniva se k tvojemu ustvarjanju. Znan si tudi po karikaturah.

Ne morem se spomniti, kdo je bil tisti, ki je naročil prvo karikaturu. S tem še nisem imel izkušenj. Pa sem se domislil, da bom narisal obraz, ostalo pa sem narisal po stripovski. Ljudem je bilo všeč, naročila pa so začela prihajati. Lansko leto sem jih gotovo trideset naredil.

Zaupal si mi, da poučuješ tudi otroke.

Če z otroki in za otroke delaš, potem te življenje slej ko prej privede do tega, da jih začneš še učiti. Dobil sem skupino mladostnikov, ki so izrazili željo, da bi jih učil risati. Že tri mesece imamo na OŠ Preska delavnice. Niso imeli predznanja, zato pa veliko veselja do ustvarjanja. Seznanjam jih z osnovami risanja.

Kaj pa prihodnost?

Zaenkrat se še ne pritožujem. Dela imam dovolj, če bi bil dva dni brez njega, bi mi postalo dolgčas. Zelo veliko berem, saj iz knjig črpam veliko znanja. Imam hobi, to je barvanje figuric in ustvarjanje internetnih strani. Warhammer.pehta.net, to je internetna stran, kjer je galerija fotografij teh figuric. Kogar zanima, si jo lahko ogleda.

Moje glavno vodilo je biti inovativen, biti drugačen, takšen kot ni bil še nihče. Ustvarjati želim predvsem tako, da je ilustracija všeč otrokom.

Občni zbor prostovoljnega gasilskega društva Vodice

Peter Černivec

V petek, 14. januarja, je v prostorih Prostovoljnega gasilskega društva Vodice potekal vsakoletni občni zbor. Udeležilo se ga je približno 70 ljudi. Poleg domačih gasilcev so bili prisotni tudi predstavniki gasilskih društev iz sosednjih vasi ter predstavniki drugih društev iz občine.

S pozdravom je letošnji občni zbor začel predsednik društva Bogomir Novak. Sledila je minuta molka za gasilce, ki so nedavno preminuli. Izvolitvi nadzornega odbora občnega zbora je sledilo natančno in obširno poročilo o udeleževanju in aktivnostih vodiških gasilcev v minulem letu. Predsednik Bogomir Novak je v predstavitvi največ pozornosti namenil novemu gasilskemu vozilu kot pomembni pridobitvi za občino Vodice. Spregovoril je tudi o novih gasilskih oblekah, ki so jih kupili v letošnjem letu, in o novem načinu obveščanja gasilcev. Vodiški gasilci že nekaj časa uporabljajo storitev Web poštar za obveščanje svojih članov, ki se je izkazala za zelo učinkovito. Predsednik Novak je predstavil še dejavnosti, pri katerih so sodelovali gasilci iz Vodic.

Naslednje poročilo je predstavil poveljnik PGD Vodice Damjan Jagodic. Vodiški gasilci so v letu 2004 opravili 92 intervencij, med glavnimi so požari in odstranjevanje podrtih dreves. Varovali so krese, se udeležili čistilne akcije, skrbeli za varstvo ob prihodu Frančiškovih otrok, organizirali predavanje o gasilstvu v OŠ Vodice in drugo. Poleg tega so se udeležili "florijanovih" maš in različnih gasilskih parad. Da bi bilo gasilstvo v Vodicah kakovostnejše, so poslali svoje gasilce na različna dodatna izobraževanja in usposabljanja. Poveljnik Jagodic je na koncu izrazil veliko nezadovoljstvo nad udeležbo občanov na t.i. gasilskem dnevu

in željo, da bi v Vodicah oblikovali desetino veterank. Poročilo mladinske komisije je predstavil Matevž Janhar. Večji dogodek v minulem letu je bil gasilski veleslalom, ki se ga je udeležilo 40 otrok. Pohvalil je mlade gasilce, ki so veliko pomagali pri gasilskih projektih. Opozoril je na problem pomanjkanja prostora za usposabljanje gasilcev. Travniki v Lokarjih, kjer so do sedaj trenirali, so namreč izgubili in sedaj vneta iščejo novega. Za hitrejši in boljši pregled so za vsakega gasilca namestili novo garderobno omarico.

Blagajniško poročilo je nazorno predstavil Robert Čebulj, nato pa je sledila splošna razprava.

Prvi je gasilcem namenil nekaj besed župan občine Vodice Brane Podboršek. Izrazil je zadovoljstvo nad novimi pridobitvami v PGD Vodice ter nad dobrimi in natančnimi, predvsem pa tudi kritičnimi posameznimi poročili gasilcev. Občini je požarna varnost ena prednostnih nalog in na tem področju je pripravljena tudi najbolj pomagati. Seveda pa to ne pomeni, da bodo druge dejavnosti gasilcev zapostavljene, je povedal župan.

Nato je spregovoril predsednik Gasilske zveze Vodice. Spomnil je prisotne, da zveza deluje že okroglih 10 let, medtem ko Gasilska zveza Slovenije že kar 50 let. Z letošnjim letom bo vsak gasilec zavarovan, kar bo po eni strani dobro, po drugi pa bo to še bolj bremenilo finančni položaj, ki je že zdaj šibak, je povedal predsednik. Izrazil je še željo, da bi v Vodicah res dobili desetino veterank in pohvalil vodiške gasilce za dobro opravljanje dela.

Predsednik PGD Vodice Bogomir Novak je imel nato nalogo podeliti gasilska priznanja, še prej pa je na kratko opisal plan dela za leto 2005.

Nove gasilske obleke in spremenjen način obveščanja gasilcev

Kot vsako leto bodo gasilci poskrbeli za "Klobasarsko tombolo", gasilske veselice, udeleževali se bodo tekmovanj in izobraževanj, hkrati pa, kar je najbolj pomembno, skrbeli za požarno varnost v občini.

Predsednik Novak je nato razdelil priznanja gasilcem in gasilkam, ki že veliko let vztrajajo na gasilskem področju. Nataša Jeraj, Igor Bider in David Bider so dobili priznanje za 10 letno delo, Tanja Erce za 20 letno, Mihaela Ropret, Mari Podgoršek, Ciril Erce, Anton Logar in Jože Vertačnik pa za 40 letno delo. Damjan Jagodic je postal gasilski častnik 1. stopnje, Bogomir Novak pa višji častnik.

Pri točki "razno" je bilo podanih nekaj pohval, graj in predlogov, najbolj pa mi je v spominu ostala "zadeva" o pogrebih in nošenju krst, za katero pa raje ne bi izgubljal besed. Kot se za občni zbor spodobi, je po končanem uradnem delu sledil neuradni del ali po domače "pivo in klobasa" in gasilski pozdrav: "NA POMOC!"

Pridružite se nam v gasilskem domu

Bogomir Novak

Za gasilci prostovoljnega gasilskega društva Vodice je še eno uspešno leto. Kot že nekaj let naj se vsem krajanom Vodic ter vsem občanom občine Vodice, ki ste darovali prispevke za gasilski koledar 2005 ter nenazadnje kakorkoli pomagali našemu društvu, na tem mestu najlepše zahvalimo. Zahvala je še kako primerna, če vemo, da smo lani s pomočjo Občine Vodice, Gasilske zveze Vodice in pomočjo vseh darovalcev in dobrotnikov uspešno spravili pod streho nakup novega gasilskega vozila in šestih kompletov zaščitnih gasilskih oblek ter uspešno izpeljali klobasarsko tombolo v začetku leta, slovesen prevzem in blagoslov novega vozila ter veselico s srečelovom.

Največ aktivnosti pa je bilo vendarle usmerjenih v izdelavo novega gasilskega vozila. Že zbiranje sredstev zanj ni bil mačji kašelj. Vozilo GVC 16/15 je v celoti stalo 25.683.370,48 tolarjev, od tega podvozje Renault Gimpex 10.271.655,00 SIT, izdelava nadgradnje AS Domžale 13.340.080,61 SIT, gasilsko orodje in oprema Stami 958.244,68 SIT, agregat in tehnično orodje in oprema 1.016.034,19 SIT, montaža daljinsko vodene radijske postaje 97.356,00 SIT. V Gasilski zvezi Vodice je bil sprejet dogovor, da se nakup gasilske opreme sofinancira v deležu 70 odstotkov s strani zveze, 30 odstotkov pa s strani prostovoljnega gasilskega društva. Tudi z občino Vodice smo se dogovorili tako, da je ta v prvi fazi prispevala za podvozje preko Gasilske zveze Vodice, v drugi fazi pa za nadgradnjo neposredno društvu plačala 16.338.056,43 SIT, krajani in podjetja so neposredno za gasilsko vozilo prispevali 1.802.600 SIT, medtem ko smo ostalih 7.542.714,05 SIT prispevali sami s svojim delom, organizacijo prireditev ter prispevki od koledarjev. V oktobru pa smo za zaščitne komplete plačali še 1.300.000,00 SIT. Zapisano velja kot informacija za vse, ki se sprašujete, kam gre denar, ki ga prispevate za gasilce.

Ob vsem tem pa ne gre spregledati številnih ur, ki so bile potrebne za načrtovanje in nadzor izdelave nadgradnje pri izdelovalcu. Od začetka leta do prevzema v maju smo vsak teden enkrat ali celo dvakrat gospodar in poveljnik, včasih tudi predsednik društva hodili v Domžale, zbirali opremo, se dogovarjali glede pregleda s strani Gasilske zveze Slovenije ter navsezadnje registrirali vozilo in ga predali v uporabo. Če bi ovrednotili še te ure, bi bila cena vozila precej višja.

Vendarle pa na koncu z veseljem ugotavljamo, da se je vozilo odlično

izkazalo na intervencijah, na katerih smo sodelovali, da je do izraza prišla ravno njegova okretnost ter zelo dobra opremljenost. Izkazalo pa se je tudi, da bo zares potrebno veliko časa za spoznavanje vozila in rokovanje z njim. Človek še doma kaj hitro pozabi, kam je odložil posamezno stvar, še hitreje se lahko pozabi, kje je nameščen posamezen kos opreme v vozilu, ki smo ga morda enkrat videli. Po drugi strani pa je tudi žalostno videti, kako na intervenciji gasilci hodijo okrog vozila in iščejo ustrezno opremo. Zato vse skupaj vabim, da se nam večkrat pridružite v gasilskem domu (vsak četrtek zvečer smo prisotni) in večkrat pokukate v vozilo, saj so v garaži rolete vedno odprte. Ko je dovolj toplo, avto zapeljemo ven in preizkusimo posamezne funkcije, in tako si sčasoma zapomnimo, kje so kakšne stvari ter kako se s tem rokuje. Verjemite, vsakomur lahko pride prav, pa še zanimivo je.

V preteklem letu smo imeli sedemnajst intervencij, česar verjetno marsikdo ne ve. Da smo rešili ali zavarovali kar nekaj premoženja, največkrat vedo le tisti, ki smo jim pomagali. Želimo si, da bi bilo intervencij vse manj, čeprav praksa kaže

drugače. Da bi bolje poznali naše delo, vas vse krajanke Vodic in tudi vse občane prav lepo vabimo, da se udeležite predstavitev gasilskega dela in tehnike, ki jih organiziramo, ter pridete tudi na kakšno gasilsko tekmovanje, gasilski mnogoboj ali gasilski rally ter si tako ustvarite še drugačno sliko o gasilcih, gasilstvu ter gasilskem delu.

Prav za konec lahko povemo, da je zaradi zgodnjega pusta letošnja klobasarska tombola že za nami. Preživeli smo prav prijeten večer, najprej v pričakovanju izžrebanih števil ter njihovem iskanju na tombolski karti, na koncu pa ob veselju ob prisluženih dobitkih ali razočaranju ter upanju, da bodo naslednje leto izžrebane naše številke. V nadaljevanju je bil vesel večer s plesom ob zvokih Dua Ajda, ki se je potegnil v eno uro po polnoči. Za vse, ki ste se tombole udeležili ter komaj čakate naslednjih prireditev, ter tudi za tiste, ki se tombole niste mogli udeležiti, pa bi se z gasilci radi zabavali, vam prišepnemo, da bomo letošnjo veselico organizirali 23. julija. Že sedaj vas prav lepo vabimo.

Za konec še gasilski pozdrav, NA POMOČ!

Prijateljsko srečanje članov Društva upokojencev Vodice, starejših od 75 let

Štefka Baliž

V dvorani KD v Vodicah je Društvo upokojencev Vodice 21. januarja 2005 v okviru svojih aktivnosti in skrbi za starejše člane organiziralo prijateljsko srečanje. Obogatili smo ga s kulturnim programom in pogostitvijo. V programu so sodelovali naši mladi talenti; Matic na harmoniki, Gašper na trobenti, Mateja je zaigrala na citre, Domen pa je bil imeniten v solo petju. Vsi so bili deležni navdušenega ploskanja. Za presenečenje in veselo razpoloženje je poskrbel tudi Krjavelj s svojo kozo. Da, tisti Krjavelj, ki je hudiča presekal na dvoje. S svojimi domislicami je zabaval navzoče, koza pa mu je disciplinirano stala ob strani. Pa šalo na stran. Po kulturni potešitvi sta sledila pogostitev in klepet. Nekateri se že dolgo niso videli, zato so si imeli veliko povedati. Navzočih je bilo približno 60 članov.

Obvestilo za člane DU Vodice

Kurilno olje po ugodni ceni:

DU obvešča svoje člane, da lahko po ugodni ceni nabavijo kurilno olje pri TUS d.o.o., Zgornje Jezersko, 4206 Zgornje Jezersko, tel. 04 2572575.

Naročilnico in podrobne informacije dobite pri blagajničarki Mari Podgoršek v Vodicah ali ob sredah od 15. do 16. ure v društveni pisarni na naslovu Kopitarjev trg 1, Vodice. Pri maloprodajni ceni za kurilno olje znaša popust 3,30 odstotka za liter. Plačilo je možno z gotovino ali s čekom s takojšnjim datumom plačila. Dostava je brezplačna.

Letovanje:

Društvo vabi svoje člane, da se prijavijo za letovanje v hotelu Delfin v Izoli v spomladanskem času od 25.4. - 1. 5. 2005 in v zimskem času od 9. 12. - 15. 12. 2005. Rezerviranih je 25 dvoposteljnih sob. Prevoz z avtobusom je zagotovljen tja in nazaj. Akontacija za letovanje znaša 5.000 SIT.

DU Vodice

Strahovica na Krvavcu

18. memorial Janeza Seršena 2005

Jure Marenče, SD Strahovica

Po dolinah skoraj nič snega, od zime pa je vsaj zaenkrat "ostal" samo mraz. Večinoma se letos za snegom podajamo v gore - na vsakoletni Memorial Janeza Seršena smo se odpravili na Krvavec, kjer smo letos na pustno nedeljo pripravili 18. po vrsti. Če napišemo, da je bilo zjutraj nebo brez oblaka, a vreme mrzlo, vetrovno, skratka nič kaj prijazno, ne bomo povedali nič novega. Krvavec februarja! Nekatere je pošteno zeblo, posebno takrat, ko je prišla kakšna "pomoč iz nahrbtnika" - je bila kar dolga vrsta. Šele sonce je malo kasneje dan spremenilo v pravo zimsko pravljico. Plaža je bila spet polna.

Tekma pa kot vsako leto - veselo druženje in ogrevanje pred začetkom, spust po progi, pri vsakih vratih "na kol" ali pa malo bolj naokoli, skratka vsak na svoj način. Še pogled na semafor z rezultatom... Najhitreje sta letos s progo opravila Marjana Hribar in Gregor Kermavner.

Na poti domov še vsakoletni postanek ob Janezovem grobu, trenutki tišine, spomina, minulih časov, nato pa h koči SD Strahovica, kjer smo razglasili rezultate v letošnjih 15 kategorijah in razdelili nagrade naših vsakoletnih sponzorjev prav med vse udeležence memoriala. Rezultate najboljših po posameznih kategorijah navajamo na koncu prispevka.

Uživajmo v zimi kolikor jo je še ostalo.

Najboljši na Memorialu Janeza Seršena 2005

Cicibanke	Lea Kimovec
Cicibani	Matevž Nered
Deklice	Maja Kimovec
Dečki	Nejc Merčun
Mladinke	Tjaša Bergant
Mladinci	Nejc Bergant
Članice D	Majda Vrhovnik
Članice C	Marjeta Bergant
Članice B	Marjana Hribar
Članice A	Katarina Kepic
Člani E	Tone Marenče
Člani D	Jože Lindič
Člani C	Brane Kimovec in Matjaž Bergant
Člani B	Gregor Kermavner
Člani A	Matjaž Hribar

Prosvetno društvo Vodice, Kopitarjev trg 1, 1217 Vodice

RAZPIS ROCKAJADA 2005

Letošnja Rockajada bo že deveta po vrsti. 2. aprila 2005 se nam pridružite in postanite del tradicije, ki jo gojimo v Vodica. Letošnji gost je skupina SLON in SADEŽ, ki bo zaključila tekmovalni del Rockajade in nas zabavala do poznih ur.

Na ROCKAJADO 2005 se lahko prijavijo skupine, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- skupina ne sme imeti izdane lastne zgoščenke,
- skupina mora imeti vsaj tri lastne skladbe, s katerimi se na ROCKAJADI 2005 tudi predstavi,
- skupina naj na naslov Prosvetno društvo Vodice, Kopitarjev trg 1, 1217 Vodice pošlje svoje demo posnetke in opis skupine do vključno 28.2.2005,
- prijavnina je 6.000,00 SIT, skupina naj denar pošlje skupaj z demo posnetki.

Izmed vseh prijavljenih skupin bo izbranih šest, ki se bodo na ROCKAJADI 2005 predstavile s 25- minutnim nastopom. Skupine, ki so se na preteklih Rockajadah že potegovala za nagrado, se lahko ponovno prijavijo na razpis.

Skupine bo ocenjevala komisija, katere člani bodo izkušeni slovenski glasbeniki in studijski mojstri. Ocenjevali bodo glasbo, nastop, izvirnost in besedilo. Najboljši skupini bosta za nagrado dobili snemanje v studiu WONDERLAND in v studiu TIVOLI.

Vse informacije: rockajada.com
 E-mail: vodice@rockajada.com
 Kontaktne osebe: Katarina Banko, tel.: 031 - 682 - 081, Janez Ziherl, tel.: 041 - 958 - 085
 Marko Butalič, tel.: 031 - 353 - 880, Žaka Zahirovič, tel.: 031 - 625 - 581

Ivanka in Ivan Talan že petdeset let na skupni poti

Francka Rozman

To je povzetek čestitke gospoda župana zlatoporočencema, Ivanki in Ivanu Talanu iz Polja.

Prav v soboto, 29. 1., sta praznovala 50 let skupnega življenja. Otroci so jima pripravili veliko presenečenj. Zato se njim, njihovim družinam, gospodu županu in gospodu župniku, ki se ju je spomnil z blagoslovom in molitvijo, lepo zahvaljujeta.

Veliko sta doživela, zato preberimo kar posvetilo, ki so ga sestavili njuni potomci.

Naj vama sončnice simbolizirajo sončne dneve, golobčka pa naj še grulita svoje ljubezenske izjave. Imejta se rada in še dolgo srečno živita med svojimi dragimi.

Draga mami in ata

*Prijatelji, pravnukinja, vnuki in otroci smo vajini se zbrali,
da to soboto veselje ob zlati poroki bi vama izkazali.
V preteklih petdesetih letih dan za dnem sta potrjevala,
da s sklenitvijo zakonske zveze pot ta pravo sta izbrala.*

*Na hribu na Hrvaškem s trto vas Rivalna se nahaja
in iz te vasice, dragi ata, spomin na tvoje otroštvo izhaja.
Poznamo tudi tebe, mami, ko tvoje oči se zastrmijo,
takrat misli tvoje v rojstno vas Vrbanovec poletijo.
Pa vaju božja volja z ljubeznijo pravo je obdarovala
ter vaju pred petdesetimi leti v sveti zakon popeljala.
Leta tisoč devetsto osemindeset se vama Štefka je
rodila, tri leta zatem svoji prvorojenki še brata Štefana
sta podarila.*

*Da pa v Talanovi hiši le ne bi vselej moška obveljala,
leta dvainšestdeset v vajino družino še navihana Ljuba je
prijokala.*

*Kot še novopečena starša sta za selitev se odločila;
tako se leta enainšestdeset iz Hrvaške v Slovenijo sta
preselila.*

*Cele dneve in noči na farni v Vodicaх sta garala,
da za vsakodnevno preživetje dinarje sta zbrala.
V sedemdesetih letih vama uspelo parcelo je kupiti
in tole prekrasno hišo - naš dom - v Polju zgraditi.*

*Do penzije si, mami, otrokom v svojem vrtcu se posvetila,
tebi, ata, pa vodiška farna vsakodnevno delo je naložila.
Zato še toliko bolj sta hiško v Čateških Toplicah si
zaslužila, želimo vama, da tja na počitnice še vrsto let bi
hodila.*

*Draga zlatoporočenca, ponosni smo in radi vaju imamo,
hvaležni smo vama za to, kar smo in kar znamo!
Da še desetletja v zdravju vse bi nas razveseljevala
in nepremagljivo moč ljubezni še naprej dokazovala!*

Pustna povorka 6. občin

Peter Černivec

Krajevna skupnost Voklo je tako kot že prejšnja leta tudi letos organizirala pustno povorko šestih občin. Začela se je ob osmih zjutraj v Voklem, nadaljevala skozi Kranj, Zbilje, Smlednik, Hraše, Vodice, Moste, Komendo, Zalog in Cerklje, kjer se je pot končala okoli pete ure popoldan.

V Vodice je povorka prispela okoli 14. ure. Lepo vreme je privabilo kar lepo število ljudi, med njimi največ nadobudnih otrok, večino našemljenih, z masko na obrazu pa so tudi nekateri starejši pripomogli k pravemu pustnemu vzdušju.

Prvi je zbranim vzbudil pozornost spremljevalni tovornjak z ozvočenjem in napovedovalcem, ki je pozdravil zbrane in dal zeleno luč Pihalnemu orkestru Šenčur, ki je zaigral dve poskočni pesmi. Kmalu zatem se je pripeljal sponzorski voz, ki mu je nato sledilo še 11 domiselnih in predvsem zabavnih vozov iz različnih krajev.

Na enem so predstavljali "največjo kravo na svetu ta hipl!" in zagotavljali, da je pri njih "vse bio", na drugem je bila hiša iz opeke, pred njo so mešali malto, dva pa sta kuhala golaž iz pasje hrane, "Agrokšeft", kot je bil poimenovan tretji voz, je uprizarjal vse, kar sodi k ekipi

formule ena, četrti in peti voz sta predstavljala zasedbo iz filma Kekec, sledil je voz s pokopališčem in spomeniki ter stečajno vežico za propadle tovarne in podjetja, sedmi voz po vrsti se je imenoval "Kmetija brez zemlje", na katerem so bili predstavniki našemljeni v kokoši in prašiče, voz za njim pa je predstavljal "klavnico na črno".

Na devetem vozu so se našemili v dojenčke, na njem pa je bil tudi bencinski servis z napisom "Voklo Benz Pedrol". Zelo lepo izdelan je bil voz, ki je predstavljal čebelnjak, opozarjal pa je na afero pomora

čebel in neustrezno politiko na tem področju. Čebelar je s svojimi čebelami pel tudi satirično pesem o tej problematiki. Na zadnjem vozu so snemali oddajo o sanjskem moškem in sanjski ženski iz Zaloga, voz pa so poimenovali "Grand Hotel".

Med obiskovalci so se sprehajale štiri maškare, preoblečene v menihe, in pobirale prostovoljne prispevke. Upale so, da bo znesek nadomestil vsaj delček tistega, kar so vložili, saj je priprava vozov, mask in vsega drugega kar velik finančni zalogaj. Ko je povorka zapustila Vodice, so se ljudje vidno zadovoljni kar hitro razšli. Slišati je bilo le nekaj pripomb domačinov, da pogrešajo voz iz Vodice. Tem svetujem, da staknejo glave in skušajo najti dobro idejo, ki jo bodo prihodnje leto na pustni povorki šestih občin predstavili na svojem vozu.

Novoletni koncert Društva upokojencev Komenda v Vodica

Alenka Jereb

Koncert je lahko
tudi izziv našim
upokojencem

Društvo upokojencev Komenda je 8. januarja za vse ljubitelje narodnih napevov in plesov pripravilo prisrčen novoletni koncert. V dobri uri, kolikor je trajalo to prijetno druženje, se je pred nami zvrstila pisana paleta ljudskih delavskih plesov, ki so na šaljiv način prikazovali vsakdanja opravila. Šteli smo korake in se zabavali ob prikazu Beksla, plesa Žakle šivat, Bohinjskega šušarskega plesa, Gorenjske rašple in Menjave klobukov. Plesalci so se pod vodstvom Valterja Horvata tako spretno zavrteli, da se je marsikdo od gledalcev zamislil nad tem. Trideset članov Mešanega pevskega zbora Komenda, ki prepevajo komaj tri leta, pa so s svojimi polnimi glasovi prodrli v vsak kotiček naše dvorane in z ljudsko pesmijo pričarali prijetno ponovoletno vzdušje. Kulturni program so spretno povezali še z dvema recitacijama.

"Svet je vedno manjši, ograje med ljudmi pa vedno večje," je poudaril povezovalec programa. Vsi tisti, ki smo prisluhnili recitaciji Nekoga moraš imeti rad, ki jo je predstavila Ivica Ogorevc, pa smo začutili, kako se ograje podirajo in kako se je pesem pod spretno izrečenimi besedami dotaknila vseh nas. Koncert se je zaključil s skupnim prepevanjem nastopajočih in gledalcev s pesmijo Prav lepa je domača fara.

Koncert je lahko tudi izziv našim upokojencem. Prepričana sem, da je med njimi tudi veliko umetniških duš, ki v sebi skrivajo neprecenljiv vir ustvarjalnosti. Bomo ob koncu letošnjega leta lahko prisluhnili tudi njim?

Začetki šolstva v Vodicah - 2

 Jože Ciperle

Ustanovitev javne šole v Vodicah (1786-1790)

Prva dokumentirana omemba šole v župniji Vodice se pojavi med letoma 1786-1790, torej v času intenzivnih priprav in tudi že izvajanja v predhodnih desetletjih sprejetih terezijansko-jožefinskih osnovnošolskih zakonov. V skladu s to zakonodajo je bil 24. novembra 1786 določen za šolskega komisarja v ljubljanskem okrožju tukajšnji protokolist Anton Tomaž Linhart "zaradi svoje odlične izvedenosti in drugih lastnosti". Po navodilih posebne instrukcije, ki so jo dopolnjevale še mnoge poznejše določbe, je moral skrbeti za ustanavljanje šol v krajih, kjer je bilo v oddaljenosti do pol ure hoda vsaj sto otrok med 6. in 12. letom. V zvezi s tem je bila njegova naloga izvrstati sredstva za šolo (za prostore, opremo, učne pripomočke) in prispevke za učitelja, če le mogoče iz lokalnih virov, ter nadzirati plačevanje šolnine. Ugotavljati je nadalje moral, ali imajo učitelji predpisano pedagoško znanje in se o tem prepričati s preverjanjem znanja učencev. Če je opazil, da učitelj napačno poučuje, ga je moral poučiti in mu pokazati, kako naj napake popravi. Nadzornik je moral poznati deželni jezik in hkrati paziti, ali so učitelji razen deželnega jezika večji tudi nemščine do tolike mere, da morejo nuditi mladini elementarni pouk v obeh jezikih. Linhart je svoje delo osredotočil predvsem na dve nalogi, ki sta bili za napredek šolstva takrat najvažnejši: na ustanavljanje šol in na skrb za učiteljstvo.

Ko je nastopil nadzorniško službo, je bilo poleg ljubljanske normalke in dekliških šol uršulink v Ljubljani in v Škofji Loki v ljubljanskem okrožju še devet šol. Graški gubernij je konec leta 1786 poročal na Dunaj, da je stanje šol na Kranjskem slabo in da se ljubljanski okrožni urad doslej za šolstvo ni resno pobrigal. Zaradi slabih materialnih pogojev in revščine v deželi, ugotavlja gubernijsko poročilo, ni mogoče, da bi šolo ustanovili v vsaki župniji, saj se pri ustanavljanju stvar ni končala le z

V letošnjem šolskem letu mineva 150 let neprekinjenega osnovnošolskega pouka v Vodicah, začetki elementarnega šolstva na tem področju pa so šeststarejši.

zagotovitvijo šolskih prostorov, temveč je bilo glavno breme predvsem vzdrževanje učitelja.

Da so se razmere v naslednjih letih občutno izboljšale, je Linhart dokazal v svojem poročilu guberniju spomladi leta 1790, ko je za svoje okrožje poimensko navedel 36 šol (brez normalke in obeh uršulinskih šol). Od 7. novembra 1786 do 22. marca 1790 je Linhart ustanovil 27 šol, med drugimi tudi v Vodicah. Šola v Vodicah ni imela boljših izgledov za napredovanje, dokler je ni izdatneje podprla Cerkev. To pa je bilo mogoče šele po smrti Jožefa II., ko je Cerkev pokazala večjo pripravljenost za sodelovanje pri organizaciji elementarnega pouka. Cerkovniški dohodki z občasno šolnino, ki so jo starši učencev plačevali v naturalijah, so bili poglaviti viri dohodkov učitelja domačina Pavla Binderja, kateremu je bilo naročeno, da prevzame v posest mežnarijo z njenimi dohodki ter da uči. Iz poznejšega poročila izvemo, da so bili njegovi letni prejemki močno pod 130 goldinarji, zato mu je država obljubila, da mu bo razliko do tega zneska dodala iz deželnega šolskega fonda, vendar je ostalo samo pri obljubi. Država je sicer zahtevala vzpostavitev osnovnošolske mreže, denarnih sredstev za to pa ni zagotovila.

Priprave na ustanovitev redne trivialne šole (1836-1853)

V takih razmerah vodiška šola seveda ni mogla obstati; leta 1807 je prenehala z delovanjem, učitelj Binder je ostal le še cerkovnik. Omembo šole znova zasledimo po treh desetletjih, ko se v neposredni bližini cerkve omenja obnova stare

mežnarije (šolskega poslopja), ki jo je vodil takratni vodiški župnik Jernej Arko, občasno pa je verjetno v njej poučeval cerkovnik in organist Jakob Plevel. Torej je šola v Vodicah še v tem obdobju imela elemente stare zasilne župnijske šole. Pod imenom "Pfarr Schule" se omenja tudi v virih v petdesetih in začetku šestdesetih let.

Maja 1853 je škofijski konzistorij, ki je po določilih Politične šolske ustave (1806) prevzel skrb za osnovnošolske zadeve, poročal, da je v preteklem letu v svojem šestinosemdesetem letu zaradi starosti umrl cerkovnik in organist Jakob Plevel. Sedaj je bila župnijska skupnost Vodice pripravljena dvigniti svoj prispevek za novega učitelja na 200 goldinarjev. Pri tem je vredno omeniti, da je iz podatkov za kraje v župniji Vodice od leta 1754 (prvo avstrijsko ljudsko štetje: Popis duš v župniji Vodice, ki ga je opravil tukajšnji vikar Jožef Gregor Bačnik) do leta 1817 mogoče ugotoviti porast prebivalstva v višini skoraj 8 % in nato do leta 1830 v višini 1,8 %. Pri razdobju 64 let oziroma 13 let pa takega razvoja ni mogoče označiti kot napredovanje. V nasprotju s splošnim razvojem v prvi polovici 19. stoletja na vodiškem območju, ko je tu delovala zasebna župnijska šola in so opazna prizadevanja za ustanovitev redne državne šole, ni mogoče govoriti o napredovanju prebivalstva, temveč o njegovi stagnaciji, trend, ki ga je zaznali tudi v drugi polovici 19. stoletja, ko se mu pridruži še upad prebivalstva. Tako je prebivalstvo v župniji Vodice poraslo od števila 2049 v letu 1754 do števila 2211 v letu 1817 in do števila 2250 v letu 1830. Prvi uradni popis šoloobiskujočih otrok v župniji Vodice, ki ga je opravila Avstrijska državna centralna statistična komisija v letu 1865 (objavljen leta 1870), pa navaja število 177.

Pri okrog 2200 prebivalcih občine Vodice so - poleti 1853 ob ustanavljanju redne začetne šole - računali na več kot sto otrok, ki naj bi prihajali k pouku iz najbližjih in bolj oddaljenih vasi župnije Vodice. Podroben popis za šolo sposobnih

otrok od 6. do 12. leta starosti, ki so morali hoditi v šolo: dečkov in deklic, revnih in bogatih, je bil v skladu z drugim avstrijskim osnovnošolskim zakonom (Politično šolsko ustavo) iz leta 1806 dolžan pripraviti škofijski šolski nadzornik, voditi pa so ga morali tudi na vsaki šoli, vendar nam iz tega časa ni ohranjen. Tako ostaja odprto vprašanje, ali je bila ob začetku redne javne vodiške šole všolana cela župnija ali le bližnja okolica. Sodeč po šoli v mežnariji kljub gradbenim predelavam ni bilo prostora za vse otroke. Tudi škofijski konzistorij je namreč v maju 1853 ugotavljal, da je prostor mnogo premajhen za načrtovano število otrok in da bi ga bilo mogoče povečati z odstranitvijo prezidne stene, ki je ločila šolsko učilnico od župnijske shrambe za žito. Ta dela so bila opravljena v poletnih mesecih leta 1853. Oče znamenitega slovenskega humorista Jakoba Alešovca je takrat

sporočil svojemu sinu, da bo hodil v pravo šolo "k fari" in da je sam videl "....kako so pripravili šolo. Trikrat tako velika je kot ta naša hiša". Istočasno je škofijski konzistorij ugotavljal, da so tudi razmere za nedeljsko šolo (Sonntagsschule) v Vodichah izredno slabe in da "jo je mogoče vzdrževati le z velikimi motnjami". Splošno uvedbo nedeljske šole je potrdil cesarski odlok 27. septembra 1816, medtem ko jo je takrat veljavni drugi avstrijski osnovnošolski zakon (Politična šolska ustava) samo priporočal. Določeno je bilo, da je potrebno povsod tam, kjer poteka reden pouk, še zlasti v večjih krajih, kjer obstajajo le župnijske šole, uvesti tudi ponavljalni nedeljski pouk (Wiederholungsunterricht) za dečke in deklice, ki so prestopili starostno mejo začetne šole, in sicer od začetka 13. do dopolnitve 15. leta starosti. Nedeljske ponavljalne šole ni bilo težko ustanoviti.

Učitelj, včasih tudi duhovnik, je pač moral prevzeti vsaj eno uro pouka ob nedeljah. Škofijski konzistorij je tako dekanu v Smledniku naročil, naj v svoji dekaniji, v katero so spadale tudi Vodice, posebej skrbi za verouk in pouk branja in pisanja v "kranjskem" jeziku predvsem pri nedeljskem in prazničnem pouku. Zato je nedeljski ponavljalni pouk dobil izreden pomen, saj ga pogosto niso obiskovali le osnovnošolski absolventi, temveč tudi otroci, ki med tednom zaradi prevelike oddaljenosti od šole ali zaradi pre zaposlenosti niso (redno) zahajali v šolo. Še več, v Vodichah je v prvi polovici 19. stoletja, ko tu še ni bilo redne začetne šole oziroma je obstajala le občasna župnijska šola, nedeljski ponavljalni pouk v določeni meri celo nadomeščal obvezni osnovnošolski pouk, saj je nedeljska šola bila začetna in ne nadaljevalna šola.

Vi sprašujete, župan in občinska uprava odgovarjata

Anton Gosar nam je poslal vprašanje, za kateri meni, da sta zanimivi tudi za ostale občane. Posredovali smo ju upravi in pridobili naslednje odgovore;

1. V času krajevnih skupnosti so obstajali Poravnalni sveti za poravnanje manjših sporov med sosedi, da se ni za vsako malenkost hodilo na sodišče. Zanima me, ali misli občina znova uvesti poravnalne svete?

Poravnalni sveti so se ponekod dobro uveljavili predvsem zaradi preudarnih posameznikov, marsikje pa svojega poslanstva niso izpolnili, saj je bila vmes tudi politika, ideologija in osebni interesi. Pravne podlage za ustanovitev poravnalnih svetov v sedanjem konceptu lokalne samouprave tako na zakonodajni kot statutarni ravni za zdaj ni. V marsikaterem primeru pa to nalogo velikokrat tudi zelo uspešno opravi župan, včasih pa tudi drugi člani uprave (pogovori, posveti, rešitve na terenu...). Poravnalni sveti oziroma izvensodne poravnave pa se uveljavljajo in zelo svetujejo na samih sodiščih, pri za to usposobljenih osebah, da bi se tako izognili dolгим in dragim pravdam.

2. Zanima me, kdaj bo asfaltirana cesta od čistilne proti Bukovici, Polju, cesta Skaručna - Vojsko in Bukovica - Zabrežje. Bo ostalo še kaj sredstev za posipavanje poljskih poti?

Občina Vodice v svojem proračunu za tekoče vzdrževanje občinskih cest namenja letno približno 25 milijonov tolarjev (približno 17 za letno in 8 za zimsko službo). V okviru letnega vzdrževanja se poleg izrazito tekočih del (čiščenje cest, košnja trave in žaganje dreves, vzdrževanje makadamskih cest, bankin, asfaltnih površin, nadvozov, obnavljanje vertikalne in horizontalne cestne signalizacije, čiščenje meteorne kanalizacije, ...) vsako leto opravijo tudi določeni investicijski posegi (asfaltiranje posameznih makadamskih odsekov, obnova mostov, gradnja avtobusnih postajališč, nameščanje odbojnih ograj, ...). V sodelovanju z Zavodom za gozdove RS vsako leto poskrbimo tudi za obnovo pomembnejših gozdnih cest, nasujejo in utrdijo pa se tudi nekatere poljske poti.

Občinski proračun za leto 2005 še ni bil sprejet, tako da na konkretno vprašanje ni moč odgovoriti. Usmeritve občinskemu svetu s tega področja bo dal Odbor za komunalo, urejanje prostora in naravovarstvo. V osnutku proračuna naštetih odsekov sicer ni navedenih. Proti asfaltiranju določenih odsekov (npr. od ČN proti Bukovici) obstajajo tudi tehtni argumenti, saj bi te ceste, ki imajo sedaj izrazit lokalni pomen in temu primerne gabarite, postale bistveno bolj prometne (bližnjice), kar bi imelo na nekatere stanovalce negativen vpliv, poslabšala pa bi se tudi prometna varnost.

Pobarvanka

Zajček se je s prijatelji našemil v maškare. Med njimi sta dve slovenski pustni šemi, ena iz Ptujskega polja in ena iz Cerkljanskega. Ju prepoznaš? Na koncu se bodo posladkali s krofi in potico. Ti pa jih pobarvaj. Najzanimivejše pobarvanke bomo nagradili.

Najbolj zanimive pobarvanke so ustavili:

MANCA BURGAR (vrtec Skaručna), PETRA TORKAR (vrtec Skaručna), TJAŠA LEVSTIK (vrtec Utik).

Za spomin bodo dobili majčke škratka Svita.

Dobrota, lepota in smeh
so tvoje vrline,
v naših srcih spomin
nikoli ne mine.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, babice in prababice

Nežke KUSTER

iz Sela pri Vodica se iskreno zahvaljujemo gospodu
župniku za lepo opravljen obred in gospodu Merčunu za
lep poslovilni govor ter vsem, ki ste izrekli sožalje,
darovali cvetje in sveče in jo pospremili na njeno zadnjo
pot.

Vsi njeni, ki smo jo spoštovali in imeli radi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage sestre in tete

Marije ZUPAN

iz Sela pri Vodica se iskreno zahvaljujemo vsem
sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za
darovano cvetje, sveče, svete maše, za izraze sožalja in
vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Lončarjevi

Zahvala

*Vaščanom Dobruše se zahvaljujem za nesebično
pomoč ob družinski nesreči. Še posebno se
zahvaljujem Martinu Kušarju in Tonetu Jermanu
iz Repenj.*

Še enkrat hvala.

Angelca Drešar

*Januarja je prvorojenko povila naša
lektorica Tanja Dominko.
Čestitamo in ji želimo čim lepše
materinstvo.*

OBČINA VODICE

MATIČNI URAD

uradne ure:

sreda 8^h - 12^h, 14^h - 17^h

petek 8^h-13^h

nadaljevanje s strani 2

je letos prvič pojavila, upam pa, da ne zadnjič. Proga je zelo dobro pripravljena, tako da jo lahko prevozi vsak. Razpoloženje je odlično, ničesar ne manjka, uživamo v kulturi lepega okolja. Pozimi ni prav veliko takih dni, kot je današnji, zato si jih želim čim več, v upanju, da bomo kljub smučarji lahko še naprej pili dobro vodo, ki jo dobivamo izpod Krvavca. Brane Podboršek, župan občine Vodice: Ne bom skrival besed, lahko rečem samo, da sem več kot zadovoljen. Navdušen sem nad udeležbo naših občanov. Vreme imamo kot naročeno in organizacija prireditve je odlična. Posebej se moram zahvaliti Kraljevskemu klubu, občinski upravi, pevskega zboru Biser in vsem našim godbenikom, ki so tokrat že četrtrič pripravili veleslalom za pokal občine Vodice na Krvavcu. Pohvala gre tudi lastniku brunarice Sonček, ki nas prijazno gosti na ta praznični dan. Zelo žal mi je, ker je gripa prikovala v posteljo župana iz Medvod in Šenčurja. Prepričan sem, da bi bila tekma med nami še bolj zanimiva.

Lea Peterlin: Zares je lepo. Čuti se, da so prebivalci vodiške občine povezani med seboj. Samo navijala sem, tekme pa se nisem udeležila, ker deskam.

Marko Grebene, tehnični direktor RTC Krvavec: Vsak dan se iz Ljubljane skozi Vodice vozim v službo. To je zelo simpatičen kraj, zato upam, da se bo našla tudi ustrezna rešitev za ureditev prometa v vaši občini. Za prevožene kilometre na avtocesti bo potrebno postaviti realno ceno ali pa plačevati vinjete, čeprav to ni ravno evropska usmeritev. Vodice so izhodiščna točka, saj se ves promet iz ljubljanske smeri odvija skozi vašo občino. Potrebno bi bilo še večja sodelovanje med nami, zato predlagam, da poleg zimske februarске prireditve organizirate še eno v poletnem času, mogoče piknik v avgustu ali septembru, ko je višek planinske sezone.

Najhitrejši tekmovalci v posameznih kategorijah:**DEKLICE:**

1. Anja Ovijač
2. Liza Rahne
3. Leja Kimovec

DEČKI:

1. Jan Lipar
2. Žiga Okorn
3. Luka Peterlin

MLADINKE:

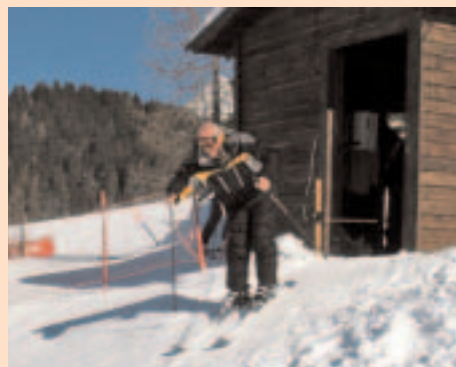
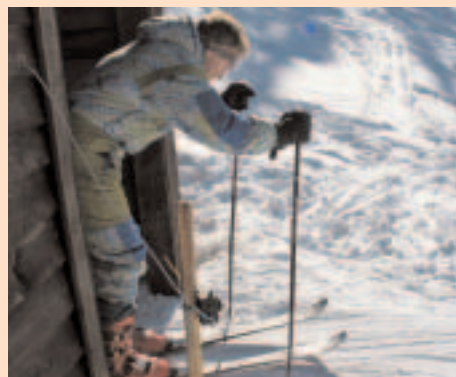
1. Maja Kimovec
2. Tina Pirc
3. Urša Nered

MLADINCI:

1. Matic Kimovec
2. Primož Marinčič
3. Tim Seršen

ČLANICE:

1. Nataša Jeraj
2. Ana Blažič
3. Nataša Seršen

ČLANI:

1. Tomaž Vrhovnik
(dosegel najboljši čas in osvojil pokal občine Vodice)
2. Rok Vrhovnik
3. Tomo Merčun

VETERANKE:

1. Majda Vrhovnik
2. Sonja Kimovec

VETERANI:

1. Hinko Rosulnik
2. Brane Kimovec
3. Emil Oblak

ŽUPANI:

1. Tomaž Štebe
2. Brane Podboršek

SVETNIKI:

tekmovalo je deset svetnikov iz Cerkelj, Šenčurja in Vodic

